Editie VI, 4 juli 1990

schoolkrant

ΙΡΙΣ ΤΑΧΕΙΑ

stedelijk gymnasium arnhem

DANSINSTITUUT WENSINK

sinds 1850

STIJL EN KLASSE

- Stijldansen
- Jazzballet (ook voor beginners)
- Rock 'n Roll
- Jazzballet
- Kleuterritmiek
- Tapdansen

Persoonlijke inschrijvingen en inlichtingen van ma. t.m. za. 13.00-17.00; 19.00-21.00
Ook in Duiven op zondagavond
Informatieboekje wordt op aanvraag toegestuurd.
Parkstraat 47 - Arnhem
Tel. 085-42 66 08

DANSEN IS PLEZIER VOOR TWEE
NVD DANSSCHOLEN

DROGISTERIJ HOLLAND

VOOR DE LEKKERSTE DROP EN DROGISTERIJ ARTIKELEN

JOHAN DE WITLAAN 13

Colophon

praeses
Aldo de Jong
abactis
Selinde Boom
quaestor
Kirsten Engelaar
public relations
B.P. Vixseboxse
Stephanie Verschoor

redactie
Marjan Sepers
Cari Stek
Petra Moll
Benno Broer
Joshka Wessels
Els Lambooy
Saskia Graafland
Christian Schumacher
Onno Crasborn

met dank aan
Meneer J. van Duuren
Meneer B. van der Ham
Meneer J. Infante
Han, Klaas en Stekel
Thuis
Lagé & Hosmar
Joosse
Luuk van Middelaar
Nienke van Rijn
Vlinder & IJsschuiver
Annegreet Betlem
enige Anonimi

omslagontwerp
Anneke Meulman
drukwerk omslag
Grafisch Bedrijf Outhuis

drukwerk
Dhr. Zijlstra

typewerk (o.a.)
Christian Schumacher
Joost-Jan Hendriksen

officiële naam
Bondsblad der
Arnhemse Gymanisiasten Bond

redactieadres
Oranjestraat 70
6881 SG Velp
telefoon: 085-612036

Redactionis

Wel wel wel wel wel wel (wel)

Dit is dan de zesde, in de statistieken ook voorkomend als de zevende, Iris van dit jaar. We hebben deze jaargang zowel cultureel en anderszins verantwoorde stukken als pure lol gebracht. De lezers van de Iris blijken namelijk een breed scala van interesses te hebben. En wie zou nu niet als redacteur inspelen op de interesses van de lezers en daarbij toch nog aan de eigen moraal goed doen? Antwoord: .nn. .nn. plaatste slechts cultureel verantwoorde stukken, die door sommigen, met de nadruk op sommigen, iets te cultureel verantwoord werden bevonden. Ik ben het met .nn. eens dat de ideale schoolkrant zou moeten bestaan uit "echte" stukken. Maar ik vind wel, dat een schoolkrant er alleen maar zo uit kan zien als de lezers er ook zo'n ideaalbeeld op na houden.
Vandaar ook veel amusement in de afgelopen jaargang. Echter verdeeld in verschillende niveau's. Tot de lagere niveau's behoort de uitspraak van Rottier, die er in de vorige editie koste wat het kost uit moest. En het koste wat: vijf stiften, 2 scharen, 100 stickers, 8 uren overtime, een tijdelijk schisma in de redactie, blauwe knieën en bovenal één ego: de Boom viel om. Ook tot de lagere niveau's behoort een perverse persiflage op 'Daar gaat ze' van Clouseau. Dit is echt 'humor' uit de poep, pies en neuken-sfeer, je lacht erom als je zelf ook nog een beetje in de p.p.n.-sfeer zit. Ik kreeg het in mijn handen gedrukt, na enig dralen besloot ik met ons dat dit niet gedrukt zou worden.
Als je toch zin hebt in dit soort zooi, pak dan de praesidis van vorige keer en vervang alle zelfstandige naamwoorden door lul, kut, poep, eikel, pies en poes. Alle bijvoeglijke naamwoorden door geile, vieze, wulpse en tot slot alle werkwoorden door pijpen, neuken, hoppen en naaien. Wat heb je dan? Een zelfgemaakte poep-pies-neuken verhaal in één zin.
In deze Iris is weer ruime keus: een interview met en een poster van de scheidende van Erk, Parkpop, een reportage over het met sloop bedreigde Rembrandt-theater, een derde aflevering van Lingua, en natuurlijk de ontknoping van "De Avo", het enige zes edities lang voortgezette vervolgverhaal in de geschiedenis. (Oja??)

Dan toeter ik nu mijn (voorlopig) slotsignaal als hoofdredacteur, volgend jaar zal ik er echter nog op los toeteren. Je hoort nog van me!

wawowawowiebelwiebelboing!
doedeliedom, rom pom pom
wawowiebelzwiebelfloep..
Ik eet mijn zoep!

Aldo

P.S. Ik heb in mijn doorluchtigste arrogantie bijna de hele pagina vol geschreven. De inhoud werd daarom enigzins verkleind afgedrukt.

Inhoud

Rectoris

(vertraagd journaal)

8-6-1990
Van 8.00 uur tot 9.00 uur vergadering over de examinati. Voor ons een spannende zaak, voor de leerlingen van de zesde klassen een zeer spannende zaak. Van de 63 kandidaten zijn er 57 geslaagd, dat wil zeggen 10,5% is gezakt, maar van die 10,5% is slechts 3,5% definitief gezakt, dat wil zeggen: herexamen doen heeft voor twee kandidaten geen zin. Voor vier kandidaten heeft dit zeer zeker zin, sterker nog ik verwacht dat zij zullen slagen. Ergo: we mogen ervan uitgaan dat uiteindelijk 96.5% zal slagen.
Na negen uur gaan R.E. en ik de kandidaten bellen: een feestelijke gebeurtenis met enkele "zwarte plekjes". Hoe vertel ik het de gezakten? Zijn ze erop voorbereid? Komt de mededeling toch nog onverwachts? Moet ik de vier die na herexamen gedaan te hebben nog kunnen slagen, vertellen dat ze een herexamen hebben terwijl ze formeel gezakt zijn? Nee, houd de realiteit voor ogen: ze zijn helaas afgewezen en hebben kans om alsnog te slagen.

14-6-1990
Om 14.00 uur repetitie Menander. Er hangt een leuke, cooperatieve sfeer achter en voor het decor. Gelukkig "zit" ik aan het begin van "En verder", want er moet nog meer gebeuren vandaag.

15-6-1990
Première van Menander. Na mijn bijdrage aan "En verder" nestel ik me in mijn stoel: wat zal de avond brengen? Voor mij een verrassing want ik heb slechts de eerste vijf minuten van "En verder" gezien, "Onder het melkwoud" is voor mij nog een groot vraagteken. Hoe zijn de Edelmannen erin geslaagd om alle leden van Menander een rol te geven? Is Menander in staat om de poezie in het stuk haar rol te laten spelen?
Einde avond: Menander staat rijkelijk voorzien van bloemen op het toneel. Alle lof voor onze toneelclub, mevrouw Van der Heyde en het echtpaar Edelman. Ze hebben mij -gezien de reacties van het publiek mag ik misschien wel zeggen ons- een kostelijke avond bezorgd.

17-6-1990
Een mooie, zonnige zondag. Een dag om met de kano de Rijn af te zakken. Wie gingen mij ook alweer voor?
Prachtige tocht naar Wageningen. Bij Renkum blijkt een glashelder beekje de Rijn in te stromen, waardoor deze rivier over een tiental meters haar bodem laat zien.

18-6-1990
Bouwvergadering: aannemer Koenders verzekert ons dat de aula en de conrectorskamer voor de bouwvakvakantie opgeleverd zullen worden, ondanks de achterstand van een week. E. kan zijn kamer dus in de eerste week van de vakantie inrichten; het meubilair voor de aula kan besteld worden voor de laatste week van de vakantie.

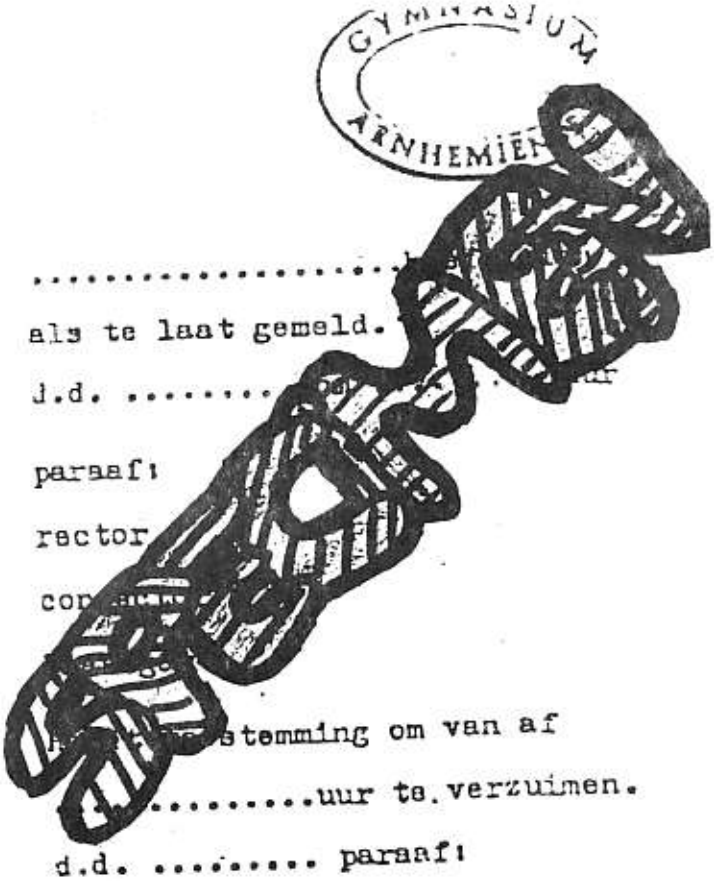

Praesidis

Ik ben teleurgesteld. In het begin ging het allemaal zo goed en liep het zo gladjes dat ik dacht: "Nou, dit wordt fantastisch. We zullen ze eens even wat laten zien!" Ondanks een paar rare beslissingen van de leiding was voor ons de hele eerste helft prima. De aanhang juichte. Men was rustig, ondanks of dankzij een algeheel bierverbod. Na deze goede start werd het minder. De fut en het enthousiasme was eraf en af en toe ontstond zelfs irritatie. De aanhang liet weinig meer van zich horen. Twee grote tegenslagen volgden. Uiteindelijk konden we vlak voor tijd nog iets terug doen, maar een overwinningsfeest zat er niet meer in. Het was niet genoeg.

Nederland - Duitsland: 2-1.

Eigenlijk ben ik niet eens echt teleurgesteld.

Ik ben teleurgesteld. In het begin ging het allemaal zo goed en liep het zo gladjes dat ik dacht: "Nou, dit wordt fantastisch. We zullen ze eens even wat laten zien!" Ondanks een paar rare beslissingen van de leiding was voor ons de hele eerste helft prima. De aanhang juichte. Men was rustig, ondanks of dankzij een algeheel bierverbod. Na deze goede start werd het minder. De fut en het enthousiasme was eraf en af en toe ontstond zelfs irritatie. De aanhang liet weinig meer van zich horen. Twee grote tegenslagen volgden. Uiteindelijk konden we vlak voor tijd nog iets terug doen, in de vorm van het Eindfeest. Of dat genoeg is hangt van jullie af.

Goed, het bondsjaar is bijna voorbij. Ik heb nu, het is inderdaad na de wedstrijd en dus al laat, geen zin om veel te gaan zeuren.Misschien een andere keer of lees anders de Abacus -dan kun je meteen zien dat de Iris niet het enige blaadje is dat gecensureerd wordt-. We hebben een aantal fantastiche dingen gedaan, maar het zat niet altijd mee. Het was soms vervelend, het was soms wervelend. Het enige wat me echt enorm is tegengevallen is dat het aantal mensen dat iets leuk vindt en niet alleen zeurt, maar ook wat doet, zo vreselijk klein is.

Donderdag 5 juli is het lang verwachte Eindfeest. En wel op de Jacobiberg [Thomas a Kempislaan 15] van 20.00 tot 01.00 uur. Hier zal spelen de Triton Blues Band uit Utrecht. Disco Music is er en Kamil van der Wal en Frederik Borgesius draaien Acid. De band van Jan Visé en Eric Derksen heeft na herhaald aandringen niets meer van zich laten horen en zal derhalve niet spelen. De prijs voor leden is f5,- en voor alle niet-leden f7.50.

Hoewel de vorige Iris al verminkt was had daar nog een knippartij op moeten volgen. Er stond namelijk een stembiljet in met de vraag of stemrecht slechts voor leden of ook voor niet-leden moet zijn. Een bedroevend aantal van zes [6!] mensen heeft hier gebruik van gemaakt. Daar kunnen we dus uiteraard niets mee. En bovendien was de stemverhouding 3-3. Het enige excuus van de niet-stemmers kan zijn dat zij de draad in mijn verhaal kwijt raakten. Dat overkwam namelijk ook degene die het uittypte en die liet prompt het hoofdwerkwoord weg, wat de situatie er niet florissanter op maakte. Je had het dus "naar eer en geweten" moeten invullen. Als het niemand iets kan schelen ligt het voor de hand alles bij het oude te laten, maar dat gaat mij te ver. Carlos kan gerust zijn: het laatste woord hierover is nog niet gesproken.

Na de vakantie zullen wij een nieuw bestuur voorstellen, kunnen oppositie-partijen een tegenbestuur formeren en zal iedereen van verkiezingsspektakel kunnen genieten. Als je denkt dat je "geknipt" bent voor de AGB, stuur dan sollicitatiebrieven naar de AGB,per adres

Kees Mulderweg 61, 6707 HC, Wageningen.

Luuk.

****

* T E C O - B E R I C H T *

*

* Het schooljaar is weer bijna om en *
* het wordt weer tijd om aan volgend *
* jaar te denken. Wij zoeken enthou- *
* siaste jongens en MEISJES voor in *
* de TECO. Je hoeft geen techneut, DJ, *
* of iets dergelijks te zijn zolang *
* je maar interesses in het werk van *
* de TECO hebt. Informatie en aanmel- *
* dingen bij: Chris Schumacher, 4a *
* vice-praesens der TECO *

*

* Alle aanmeldingen worden door de *
* Teco behandeld en gevolgd door een *
* persoonlijk gesprek. *

*

* namens de TECO, *

*

* Chris Schumacher *

****

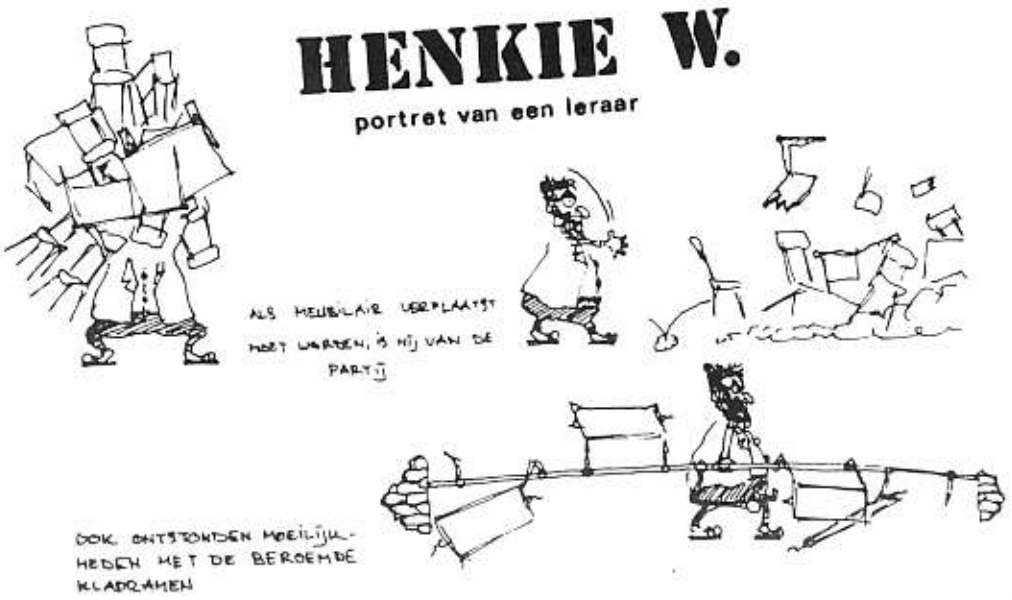

Parkpop, 24 juni 1990

Op zondag 24 juni werd in het Zuiderpark in Den Haag voor de tiende maal het parkpopfestival georganiseerd. Gesponsord door Raider, Coca Cola, Rizla+, de Stichting Toerisme Den Haag en nog veel meer aardige mensen zouden er 12 groepen optreden.
Onder het motto "voor elk wat wils" traden op:

STAGE 1:
13.00-13.35 The Scene (Nederland)
13.55-14.35 Larry McCray (USA)
15.05-16.20 The The (Engeland)
16.45-17.45 Carmel (Engeland)
18.15-19.00 Vanishing Point (Engeland)
19.45-21.15 Gary Moore & The Midnight Bluesband (Ierland)

STAGE 2:
13.00-13.35 Grace Kairos (Duitsland)
13.55-14.35 The Hummingbirds (Australie)
15.00-15.50 Faith No More (USA)
16.20-17.05 The Fatal Flowers(Nederland)
17.25-18.20 Clouseau (Belgie)
18.45-19.45 The Blow Monkeys (Engeland/Australie/Scotland)

Samen met Esther was ik om half 12 al in het Zuiderpark. Daar hebben we eerst even rondgekeken op de Parkpopmarkt waar echt de meest uiteenlopende kraampjes waren; van Loesje, het Rode Kruis en de Bond tegen het Roken tot T-Shirts, petjes en wiet. De echte Parkpop T-Shirts waren er ook te koop voor maar 15 gulden. Toen we ons neergevlijd hadden op de grasmat voor podium 2, stroomde het park al aardig vol en nog voor Grace Kairos begon waren we al behoorlijk ingebouwd door de meest verschillende types. De sfeer was heel gemoedelijk, waarschijnlijk ook vanwege het feit dat het gratis en dat het weer fantastisch was.
De openingsact, Grace Kairos, was heel goed. De groep is hier nog niet zo bekend, maar in Duitsland hebben ze een aantal hits gehad met "Carolina" en "Mantenna" en nog een aantal singles van hun LP "Emotions Park". Ik denk dat het niet lang zal duren voor ze ook hier doorbreken want hun optreden straalde een enorme hoeveelheid enthousiasme en energie uit. Zanger Timo Blunck heeft een heel makkelijke, zuivere stem en ook de rest van de groep kwam live heel lekker over, het sloeg duidelijk aan want al snel stond het publiek mee te swingen met de wilde bewegingen van de groep.
Precies op tijd begonnen daarna Larry McCray op podium 1 en The Hummingbirds op podium 2. We hebben ons na even een kort stukje van The Hummingbirds te hebben gehoord, wat overigens niet gek was, getracht richting podium 1 te verplaatsen om The The te horen. Het park was om 14.00 uur al zo vol dat je over de mensen heen moest stappen als je vooruit wilde komen. Iedereen lag lekker languit op het gras in het zonnetje te genieten van de muziek. Na een half uur zwoegen wisten we 100 meter verder een plaatsje te veroveren voor podium 1, waar we door alle lange mensen (die moesten verboden worden!) nog niets konden zien, maar dat gaf niet want dan konden we tenminste gaan liggen. We konden nog net een stukje blues meepikken van Larry McCray, die het publiek meesleepte met gigantische gitaarsolo's en een wervelende storm van noten, tonen en riedeltjes.
The The kwam helaas minder goed uit de verf. Matt Johnson, de zanger had wat moeite met de

grootheid van het veld, want alleen als je heel dichtbij het podium stond kon je de verschillende intonaties en emoties in zijn melancholieke stem horen. Het merendeel van het publiek kon dat dus niet. Desalniettemin was de sfeer heel goed en de zon bleef maar stralen. Het park werd voller en voller en als je opstond kon je niet meer gaan zitten want dan was je plaats eenvoudig weg. Pech voor The The was het feit dat de hardrockgroep Faith No More tegelijk met hen optrad want, aangezien zij vooral om hun enorme volume bekend staan, hoorde je de gitaren en de drums (en de fans!) van podium 2 dwars door het optreden van The The op podium 1 heen.
Om 16.00 uur worstelden we ons door de mierenhoop heen om de nederlandse groep Fatal Flowers te beluisteren op podium 2. Daar aangekomen stond men wel 100 rijen dik, geen doorkomen aan dus, we hebben geen glimp van ze opgevangen, maar het klonk des te beter, ondanks wat technische storinkjes. Vooral "Both Ends Burning" bracht een golf van energie en danswoede teweeg wat minder prettig was voor de eerste rij die totaal geplet werd. Na The Fatal Flowers kwam Clouseau, zodat het veld voor podium 2 volstroomde met zeer jeugdige, frisse meisjes-fans van Clouseau. De groep begon zeer onorigineel met "The Pink Panter Theme", en het gejoel van de troela's werd opgezweepd tot een oorverdovend gegil, toen Koen Wauters, de zanger opkwam en zijn eerste noot kweelde die luidkeels werd meegekrijst door de fans, in de hoop toch vooral opgemerkt te worden door deze halfgod in gele broek en zwart driekwart (!) T-Shirt. Het werd steeds benauwder en na een halfuur viel tot drie keer toe de stroom uit, waarna de groep het verder voor gezien hield. Ons aller Wessel van Diepen (met trendy pet en staart) bood namens hun zijn excuses aan en de nu wat minder frisse fans dropen beteuterd of verontwaardigd af. Nu kwam het uur der waarheid; The Blow Monkeys, waarvoor we tenslotte gekomen waren zouden binnen een half uur beginnen!
Het grote scherm dat ter ere van het voetbal geplaatst zou worden tussen de podia in werd vervangen door een aantal TV's, toen door de burgermeester geen toestemming werd verleend. Ons kon het niets schelen.
Eindelijk kwamen ze dan na wat technische problemen. De act was verrassend goed en Dr. Robert bleek een veel krachtiger stem te hebben dan iedereen verwacht had. Het hele publiek, wel 100 (!) man, stond mee te dansen op oudere nummers als "Choice" en "Wait", maar ook op nieuwere zoals "Springtime for the world" (van hun gelijknamige nieuwe LP). Voor ons, vlak voor het podium stonden ook heel wat Back-Stage mensen uit hun dak te gaan, waaronder een aantal journalisten. Na dat overweldigende optreden, waarbij de vonken je (letterlijk) om de oren vlogen, (dankzij een technische storing aan de keyboards en een voetbal-kop-capriool van Dr. Robert met zijn glas), gingen we op weg naar Gary Moore op podium 1. Tussen rokende, walmende platic vuren en papieren bergen van Cola bekers liepen we over frietkartonnetjes te zoeken naar het gras, wat we niet meer gevonden hebben, zo veel rotzooi lag er op het veld. Gary Moore gaf wel een aardige show maar de muziek die hij speelde bracht niet veel nieuws onder de zon. Zijn CD werd zelfs in dezelfde volgorde afgewerkt, misschien leuk als je de nummers wilt meezingen maar voor een happening als Parkpop toch niet echt de bedoeling.
Langzaamaan liep het veld leeg terwijl de zon onderging en de laatste tonen van Gary's toegift wegstierven. Weer was er een record gebroken: 400.000 man had van dit geweldige, zonnige en vooral gezellige feest genoten.

Selinde.

"Emiel", trek je broek eens op,zielo.
Je Judéthia

Stefan Prins is.....
Massaproduktie, Meeloper, Onbenul.
Afzender: Prins-hater

Jij was de liefste van ons twee.
Jij bracht altijd weer gezelligheid met je mee.
Ik die het lafste was van ons twee,
Ik die zei: We kappen ermee...

ik.

Met leraren bespreek je problemen
die je zonder hen niet gehad zou hebben.

Lingua

De taalrubriek in de Iris Tacheia
deel 3: Het algemeen nut van een taalrubriek

L.S.

In de vorige twee edities van deze schoolkrant heb ik met veel plezier twee totaal verschillende zaken op het gebied van de taal behandeld. Namelijk eerste maal het definiëren van een willekeurig woord met behulp van een woordenboek en de andere maal heb ik mijn gedachten over "Internationale samenwerking op het gebied van de taal" laten gaan. De overeenkomst tussen beide was dat ze werkelijk hoogst interessant en van hoogstaand niveau gevonden werden.
Wij zijn ervan overtuigd dat het nuttig zou zijn de rubriek in de volgende jaargang van het schoolmagazine van het Stedelijk Gymnasium te Arnhem voort te zetten, omdat het bij zal dragen aan de vorming van het taalgebruik van de opnieuw zeer intelligente (voor uitleg van dit woord zie deel 1 van Lingua) nieuwe bevolking van deze school. Naar onze mening wordt hun taalgebruik spelenderwijs beter ontwikkeld dan tijdens de lessen van het vak Nederlands omdat ze daar aanwezig zijnde gestoord worden door medeleerlingen en (natuurlijk) zelf ook een storend element zijn.
Indien U met een probleem zit dat ik misschien zou kunnen helpen oplossen stuur dan uw vraag of op- of aanmerking naar:

Lingua-redactie
Iris Tacheia
Copijbus
SGA

Ik zal er dan voor zorgen dat U persoonlijk antwoord krijgt op al uw grootte en kleine boodschappen!

hoogachtend,
HG & VG
prof Dr. Ir. H.G.P.B. Eselee

Driehoek

Ik loop die winkel binnen en zeg:
-Doe mij maar een bril.
Vraagt de verkoopster:
-Wilt u niet liever eerst rondkijken en er eentje uitkiezen?
-Ach, als u dat liever hebt, laten we dat dan maar doen hè?
-Kan ik u helpen?
-Nee hoor, ik vind 't wel.
Ik loop verder. Ik zie een boel brillen, maar daar blijft 't bij. Ik kijk wat rond en mijn blik valt op een simpel brilletje, welke mijn aandacht trekt door een geinig, rood driehoekje dat er aanbungelde. Ik denk: die is leuk. Dus ik pak die bril en ga weer naar die verkoopster.
-Doet u deze maar.
-Ah, meneer heeft een keuze kunnen maken?
-Ja, meneer heeft een keuze kunnen maken.
Trut. Ze pakt de bril van mij aan, pakt een schaar en knip: weg rood driehoekje.
-Sneeteef, wat doe je nu?! Dat driehoekje was nu juist zo geinig!
-Oh, sorry, zal ik hem er weer aan vastmaken?
-Nee, laat nu maar zitten, ik zoek wel een andere. Ik zoek een nieuwe. Gelukkig was er nog een andere met zo'n driehoekje, dus ik pak die en ga weer naar de verkoopster.
-Laten we deze maar doen.
-Oké, zal ik 't driehoekje er maar aan vast laten zitten?
-Dat zou ik maar doen, ja!
De verkoopster slaat aan op de kassa: 75,-
-75 gulden voor zo'n lullig brilletje, is dat niet wat overdreven?
-Tja, maar 't is wel weer eens wat anders hè?
-Ja, 't is zeker anders.
Ik betaal en zet de bril op.
-Ik zie geen verschil.
-Er zitten nog geen glazen in.
-Oh, moet dat dan? Waar kan ik die afhalen?
-Die zult u nog moeten kopen.
-Wat? Waar betaal ik dan voor?
-Voor het montuur, exclusief de glazen.
-Ik hoef helemaal geen glazen. Ik wil alleen dat brilletje met die driehoek, ik heb al lenzen.
De verkoopster kijkt mij onnozel aan en vraagt:
-Kan ik u ergens mee van dienst zijn?
-Nee, dank u wel. Tot ziens.
-Dag meneer.

Zaza de Vlinder & Cora de IJsschuiver

LEERPAAP

Rottier:

-ll:"Waarom heeft hij (=Rottier) Middleford op het S.O. als Middelford geschreven ?"
-Ro:"Omdat hij een beetje in de puberteit is ...."

-"Wie nou z'n mond dicht doet,gaat er uit!!"

-"Mag ik er even overheen ?"

-"Ik zeg nix meer anders wordt ik nog "gequot" (=geciteerd red.)

-Ro:"Hahahahahahahahahahahahahahahahaha-hahahaha"
-ll:"Leuk he, zo'n spiegel ?!"

-Ro."Nee common-sense, niet condom-sense !"

-Ro."Vertelles vertelles, dan hewen lekkere les"

Stam:

-ll:"Kom op, u zei ik maar 1 kantje hoefde te doen!"
-St:"Ik geef nooit maar 1 kantje"

(ll. zegt z'n huiswerk niet af te hebben wegens Menander)
-ll:"Jaaaa, ik speel Hans.
-St:"Worst ????"

Dorsman:

-ll:"Hij heeft me helemaal onder gekwijld!"
-Do:"Als je er maar van geniet!!!"

-" ..... waardoor de bevolking zal verdampen ..."

-"Er wordt op de rapportvergadering besloten welke leerlingen de klos zijn en die krijgen dan op hun donder"

Wilmering:
-"Ik ben net een terrier. Ik zit je net zo lang achterna tot ik je te pakken heb. "

Thuis:
-"Ik ga even naar ter Horst, want die klojo ...eh... hij was er dus gisteren niet!"

(over ter Horst)
-Th:".. hij is niet te bereiken, irritant ventje is dat!"

van Erk:
(in lok.Gi.)
-"Ik moet nu weg en ik vertrouw erop dat jullie dit uur behoorlijk afrond. En zet die tafels terug, anders maakt Gi. me belachelijk!"

Huber:
(tegen kletsende leerling)
-"Je zit de anderen van hun werk te houden. Hoe haal je het in je bolle, ego-centrische kop??"

-Hu."Ik zit verdomme tegen vijf geinteresseerde gezichten aan te lullen !"

-ll."Mag ik naar de W.C. ?"
-Hu."NEE !"
(paar minuten later)
-ll.(fluisterend)"Mag ik nou naar de weeceeeee ?"
-Hu.(krijsend)"Neeheeee, bla bla bla je kan verdikkeme de pot op ...."
-ll."Maar u ...."
-Hu."Figuurlijk dan ...."

Du Pré:
-ll:"Wat is de verledentijd van schapen?"
-Pr:"Schopte"
-ll.2:"He! Wij maken hier de grapjes!"

Klooster:
"Ja, ik loop al jaren door de Spijkerbuurt."

het Rembr

Zaterdag 19 mei, drie uur 's middags. Na het laatste slokje lauwgeworden cola verlieten we café Meijers in de hoop het Rembrandt theater nog op tijd te bereiken. Dit lukte vrij aardig; daar aangekomen bleken we een half uur te vroeg. De twee aanwezige werknemers wisten niet zoveel van het theater, of hadden geen tijd, dus maakten we wat foto's. Na een foto of vijf werden we door de operateur van de 1e verdieping geplukt, en na een kwartiertje vertoeven in de imposante hal van het Rembrandt Theater kwam adjunct-bedrijfsleider dhr. Nicolaas, met wie we een afspraak hadden, aangedrenteld met thee...

Het Rembrandt Theater heeft een geschiedenis die teruggaat tot voor de tweede wereldoorlog. Vroeger stond het in de Steenstraat, maar daar is het in de oorlog verwoest. Architekt v. Ede ontwierp tijdens de wederopbouw, waarin hij in Arnhem een belangrijke rol speelde, het huidige theater, gelegen op het Velperplein, precies in de oksel van de verbinding tussen noord- en zuid-Arnhem. Aanvankelijk is het gebouw bedoeld zowel als theater en bioscoop, vandaar ook de grote toneeltoren. De eerstgenoemde faciliteit raakte echter steeds meer buiten gebruik, en in de zeventiger jaren hield men het toneel voor gezien, en richtte daar waar vroeger de coulissen waren een tweede bioscoopzaal in: het zaaltje "Luxe". In de kleedkamers daaronder bevindt zich nu een biljartclub.

Aan de ronde vormen van het theater is duidelijk te zien dat het in de jaren vijftig is gebouwd. Misschien wel het mooiste voorbeeld van zo'n ronde vorm, is de schitterende schelpvorm, waarin de grote zaal ligt. "De jaren vijftig stijl wordt weer actueel. Regelmatig krijgen we fotografen, of mensen van de kunstacademie over de vloer, soms worden er modeshows gehouden..." aldus dhr. Nicolaas. Momenteel adjunct bedrijfsleider van het Rembrandt theater, vroeger, na een reizend bestaan bij een toneelgezelschap, operateur in een theater in Apeldoorn. Dit theater behoorde toen, net als het Rembrandt Theater, het Saskia Theater, het Luxor Theater, Palace, en theaters in diverse andere steden, tot de Astra filmmaatschappij. Momenteel zijn al deze theaters, althans degenen die nog bestaan, in het bezit van de Minerva Groep, een exploitatiebedrijf met theaters in heel Nederland.

-Zou het niet beter zijn als het Rembrandt theater op zichzelf stond? "Nee, dan was het al gebeurd" zegt dhr. Nicolaas, "De exploitatie van zo'n gebouw brengt zulke hoge kosten met zich mee, dat het op zichzelf niet kan bestaan". Niet vreemd, het gebouw, waar zo'n 1000 mensen in kunnen is bv. niet geïsoleerd...

Een voorbeeld van het feit dat zulke hoge exploitatiekosten een bioscoop, al is deze nog zo mooi, kunnen nekken, is te vinden bij het Luxor theater. Omstreeks 1984 vondt men dat er in Arnhem onrendabel veel bioscoopzalen waren, en sloot men radicaal o.a. het Luxor theater te sluiten, een gebouw dat toch veel mooier is dan het opengebleven

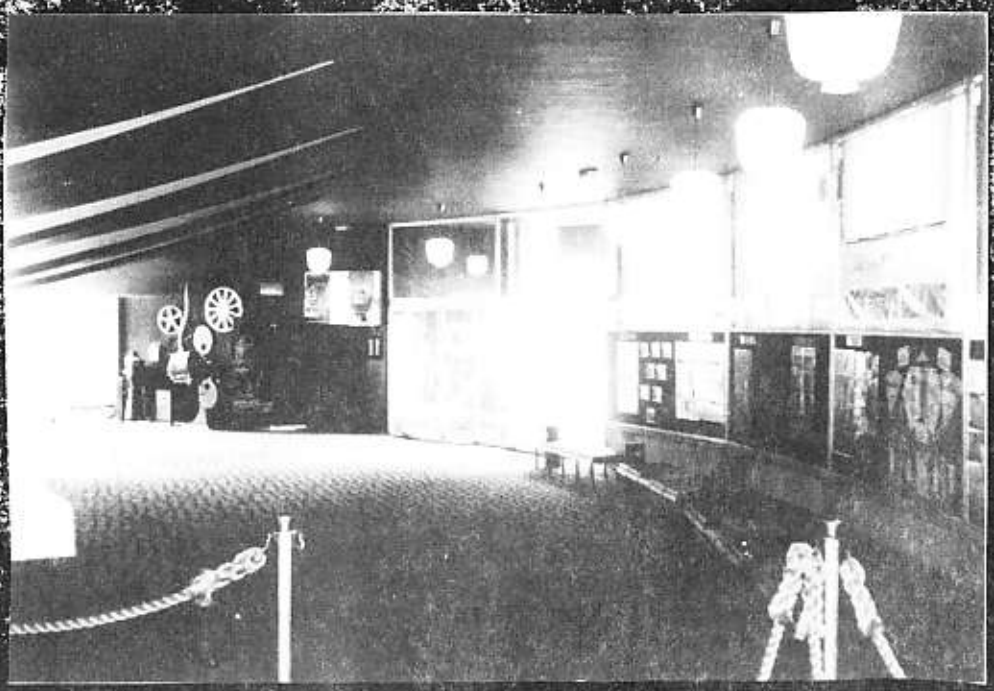

Rembrandt theater

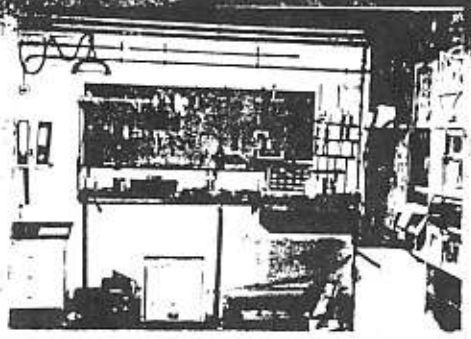

Palace theater, dat als voordeel had, dat het goedkoper te runnen, en vooral ook kleiner was. "Dan kun je wat bijzondere dingen doen. "Kiss of the Spiderwoman" bijvoorbeeld, is gedraaid in het Palace Theater."

In de geschiedenis hebben de bioscopen rake klappen moeten incasseren. De eerste was natuurlijk de uitvinding van de televisie. Er werd van alles verzonnen om de bioscoop aantrekkelijker dan televiesie te maken, en bijna elke belangrijke filmmaatschappij (Paramount, Universal, 20th Century Fox, enz.) kwam met zijn eigen systeem waardoor de filmprojectie extra breed, extra groot, of zelfs driedimensionaal werd (CinemaScope). Deze systemen vergden echter gigantische investeringen in de bioscopen, terwijl het aanbod aan films kleiner werd; per zaal kon slechts een systeem worden gebruikt, terwijl de films in systeem uiteenliepen. Deze "reddingsmaatregelen zijn in Nedeland niet echt doorgedrongen, dus ook in het Rembrandt Theater niet. "70 mm. projecteren kunnen we nog wel." 70 mm. brede film was de minst kapitale van de vele systemen, maar wordt nu nog slechts gebruikt in het Omnimax en Imax theater, voor 3D projecties.
Toen de bezoekerscijfers weer opliepen kwam de kleurentelevisie, en toen men daar weer van hersteld was kwam de videorecorder (omstreeks 1984...)

"Daar is de nieuwigheid nu ook vanaf. Mensen komen naar ons toe voor een stukje kwaliteit, een avondje uit. Tegenwoordig, als we een goedlopende film hebben, is die zaterdagavond weer eens uitverkocht (800 mensen!)."

Over Het Algemene Bioscooppubliek kan dhr Nicolaas niet veel zeggen, behalve dan dat dat sterk van het soort film afhangt. Over verschil tussen Bioscooppubliek van Vroeger en Nu ook niet, "Ik heb de tijd van vroeger niet meegemaakt"- je bent oud en je jongt wat...

Deze stoeltjes zijn sinds de opening nog nooit vervangen

We konden het niet laten, even te vragen of we de projectiekamer mochten zien - de magie van de wereld achter het bordje "Verboden toegang" bestaat ook voor ons-, en dat mag.

Eerdergenoemd bordje eenmaal voorbij, toont het gebouw ons een keerzijde van zijn karakter, want daar waar geen publiek komt ziet het er vooral erg oud uit. na een levensgevaarlijk wenteltrapje, komen we in de ruimte waar de film aan elkaar wordt geplakt "De film komt in vijf koffers binnen, en die plakken we hier aan elkaar. Achter deze kamer is de eigenlijke projectieruimte, met twee projektors. Vanuit deze ruimte maakten we een schitterrende foto van de schitterende zaal, die door de shittering van de daar aawezige duisternis shitterend mislukte. Een van de projectors is uitgerust met een soort tafel, waar de film op ligt. De andere projector draagt filmspoelen, waarschijnlijk de reclame.

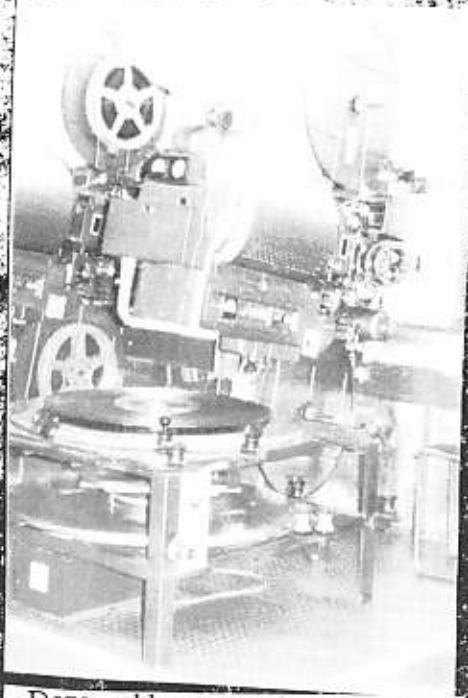

Deze reklame wordt tegenwoordig zonder pauze gevolgd door de hoofdfilm, waarin dan een pauze zit. "Vroeger had je een voorprogramma, met reklame, voorfilms, en soms een tekenfilm. Dan pauze, en daarna de hoofdfilm. Tegenwoordig zit de pauze in de hoofdfilm, als dat kan tenminste. Bij "de Illusionist" bijvoorbeeld, van Freek de Jonge, hebben we het niet gedaan, die film leende zich er niet voor. Dat moet je trouwens niet te vaak doen, want pauzes leveren geld op."

Rt

De toekomst van het Rembrandt theater als bedrijf is vrij rechtlijnig, die van het gebouw zelf echter is vrij onzeker. Men wil op de plaats van het Rembrandt theater namelijk een groot gebouw neerzetten met winkels, kantoren, appartementen en een bioscoop. Daarvoor zou het Rembrandt Theater moeten wijken. Ondanks eufemistische uitspraken, ontsnappen wij niet aan de indruk dat Dhr. Nicolaas dit liever wel dan niet ziet gebeuren. Het huidige streven is een integratie van het Rembrandt theater als bedrijf in het nieuwe complex, kortom een moderne kantorenflat, met daarin een bioscoop, die is ingericht op de manier waarop men in de jaren vijftig bioscopen inrichtte. Wij zijn van mening, dat zo'n geïntegreerd theater, dat pretendeerd uit de jaren vijftig te komen nooit kan tippen aan een gebouw dat daadwerkelijk uit die tijd komt, en dat de besparing aan bv. stookkosten op zo'n nieuw gebouw niet opwegen tegen dit nadeel.

Een voorbeeld: in de schelpvorm in de grote zaal zit een brede blauwe band, met talloze gaatjes. Achter elk van deze gaatjes zit een bloempotje, ter verbetering van de acoustiek. Voor zoiets is tegenwoordig natuurlijk geen geld meer...

Het Rembrandt theater is erg mooi, maar evenzeer erg vervallen, om niet te zeggen verpauperd. Over de sloopkwestie houdt dhr. Nicolaas zich erg op de vlakte. Voorlopig kunnen we in ieder geval nog wel van dit gebouw genieten.

We bedanken dhr. Nicolaas, en even later staan we op straat. De luifel waaronder we staan ziet er bleekjes uit, en er dwarrelt wat vuil naar beneden. Vergane glorie..? Het is of het gebouw nee schudt.

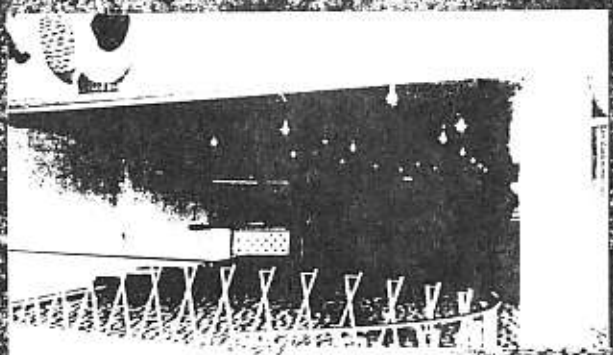

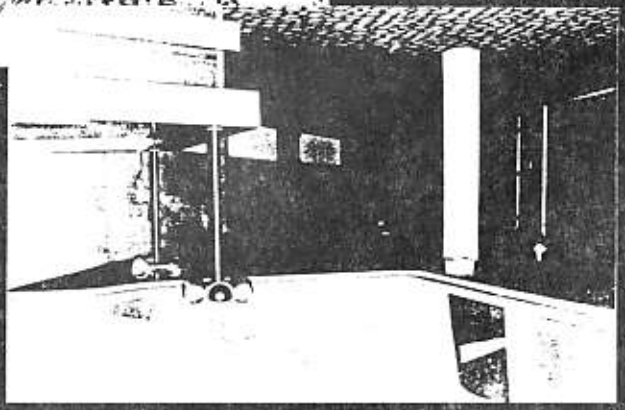

Tekst : Mark Verbeek & Dirk Jan van Ouwerkerk
Foto's : Dirk Jan van Ouwerkerk

PRINCE LIVE !!!!! NUDE-TOUR 1990

Zondag 3 juni, zes uur 's avonds. Eindelijk na lang wachten lopen m'n zus en ik de poorten van het Feyenoordstadion door, op zoek naar de U-tribune. Gevonden. "He shit, we zitten niet overdekt!"
Inderdaad flink balen want het regent dat het giet. Na veel vijven en zessen toch maar gaan zitten onder de paraplu. Na even rondgelopen te hebben, maak ik een praatje met de portier v/d ere-tribune(voor elke trap staat zo'n vent), hij ziet het niet zitten;
"Nee, dat wordt afgelast, gelooft mijn maar!". Na dit inspirerende gesprek is de man zo aardig om mij en m'n zus een plek op de (overdekte)ere-tribune aan te bieden wat wij natuurlijk niet afslaan want dan zitten we hoog en droog en zien we het ook nog beter. Dus wij verkassen van U naar ere-tribune. Als we goed en wel zitten, begint het voorprogamma om ongeveer kwart over zeven. Niet veel byzonders;een of andere mevrouw Jenny Morris met haar band die niet veel indruk maakt. Dus begint het publiek zich te vermaken met het zogenaamde "waven". Door het hele stadion heen, da's echt heel leuk! Nadat mevrouw Morris is afgedropen volgt een verandering van het podium, het regent ondertussen nog steeds en iedereen zit te hopen dat het niet weer afgelast wordt zoals de zaterdag ervoor.
Dan om ongeveer negen uur, ja hoor, de regen stopt en de show begint! Allemaal rook walmt er rond het podium en het is voor sommigen niet helemaal duidelijk of dat de bedoeling is, maarrrrr, jawel, opeens staat hij daar; "His Royal Badness !"
Opening met "The Future" van zijn laatste LP BATMAN. Eventjes wennen voor de geluids/belichtings technici maar na een kleine tien minuten staat iedereen te swingen op "1999". Het concert was een mengeling van oude bekende songs en nummers van de BATMAN LP of zoals zijn manager Albert Magnoli vorig jaar verklaarde: "Deze unieke tournee is het resultaat van een lange tijd bij Prince levend verlangen live een selectie van favorieten van hem en zijn fans te brengen. De concertgangers zullen zeker tot de eersten behoren die hem nummers van BATMAN zien spelen en in deze nogal persoonlijke show zal hij werk vanaf het begin van zijn carriere brengen. Het zal in essentie een "terug naar de basis" funk/rock'n roll optreden worden. "En dat was het ook, oerfunk met rock'n roll gemengd en het swingde de pan uit!
Oude nummers zoals "DMSR(Dance Music Sex Romance)"v/d 1999 dubbel-LP en "Controversy" van CONTROVERSY maar ook nieuwere nummers zoals "Batdance" en "Partyman" van BATMAN en een heel nieuw nummer van de nog niet uitgebrachte LP GRAFFITI BRIDGE; "The Question of You"(tevens soundtrack voor de film). Opvallend was het aandeel van de zangeres/toetseniste Rosie Gaines in de show die na "Kiss" een soulnummer weggaf. Op sommige momenten kwam ook de sentimentele Prince naar voren zoals "Purple Rain" en het nummer "Nothing Compares To U" dat hij aan Sinead O'Connor heeft gegeven. Vooral bij dat laatste nummer was het gehele stadion gevuld met lichtjes en zond iedereen uit volle borst mee.
Het publiek was door dolle en Prince speelde daar op in; bij "Kiss" bijvoorbeeld hield hij de microfoon gedurende een heel refrein naar het publiek gericht, ze wisten het toch allemaal keihard mee te zingen. D. m. v. video-schermen kon je aan de uitdrukking van zijn gezicht zien dat hij er lol in had dat het publiek zo reageerde. Om tien voor elf was hij, na een toegift ("Respect" van Otis Redding/Aretha Franklin), verdwenen. Stadionlichten aan, het veld loopt leeg en iedereen loopt nog nagenietend naar de treinen, afgelopen, finito. . . . . He jammer!
Maar volgend jaar zijn we weer van de party, vooraan op het veld, om nog beter van de muziek van dit regelrechte muziekgenie te genieten!!

Joshka Wessels, 5c

PRINCE PRINCE PRINCE PRINCE

Straffen is niet leuk. Zeilen, dat is leuk.

In de dagen dat de examinati nog examinandi waren, en zijn opvolger nog niet bekend, sprak ik met dhr. van Erk. Zijn antwoorden op de kort daarvoor door mij gestelde vragen gingen regelmatig gepaard met gelach, in diverse volumegradaties.

-Het is wel grappig dat er nu net iemand binnen kwam met gezeur over straf die niet terecht was. Wordt u daar nou niet doodmoe van?

Nou het is natuurlijk gewoon je werk, en op zichzelf is het soms ook wel eens leuk om iets recht te zetten. Die jongen had het inderdaad niet gedaan, en ik heb zonder veel moeite eruit gekregen wie het wel gedaan had. Die heeft dus de straf overgenomen, en dat is bevredigend.
Ik vind straffen op zichzelf vervelend hoor. Je moet het wel doen anders loopt de boel uit de hand, maar het is niet leuk. Als ik straf geef, dan heb ik wel graag dat degene die de straf krijgt ervan overtuigd is dat het terecht is. Dat lukt bijna altijd. Of ze zeggen dat ze het terecht vinden, dat kan natuurlijk ook wel eens een keer, in de hoop dat het dan wat... maar dat helpt niet, dat zeg ik er altijd ook bij, een gesprek erover prima, maar straf krijg je toch, want anders dan is de uitkomst van het gesprek natuurlijk vantevoren te voorspellen. Als iemand dus weet dat hij door te zeggen 'ja ik ben het met u eens' en dat soort dingen z'n straf ontloopt, dan zegt hij dat natuurlijk.

Straf heeft wel effect. Het heeft natuurlijk niet tot effect dat alles prima loopt, maar dat het niet slechter loopt, dat wel.

Tegen de tijd dat ze in de zesde zitten, komen ze inderdaad bijna nooit meer voor straffen natuurlijk. Nee, dat is speciaal 2e klas, 3e klas, nog wel eens 4e klas. De 1e klas heb ik nooit, dat is altijd de rector die dat doet. Er is één klas, die is nogal lastig op het ogenblik, dat heb je ieder jaar wel, en met die klas heb ik afgesproken dat wie er de eerste keer uitgestuurd wordt, die gewoon straf krijgt. Iemand die er de tweede keer uitgestuurd wordt krijgt dubbel straf, en iemand die de derde keer eruit gestuurd wordt, nou, dat wordt vreselijk. Er is er nog nooit iemand voor de derde keer uitgestuurd! Gelukkig maar, want dan zou ik iets vreselijks hebben moeten bedenken. Ja, daar moet je inderdaad hard voor denken. Noem nou eens iets vreselijks... ja ik kan wel wat bedenken... Straffen betekent natuurlijk altijd werk voor de schoolleiding en voor de docenten. Dat haal je je natuurlijk ook liever niet op de hals. En iets vreselijks dat betekent een heleboel werk, je moet wel controleren dat het gebeurt.

Dat kost gemiddeld zo'n half uur per dag. Een leerling die eruit gestuurd is die kost toch al gauw tien minuten. En dan heb je nog het achternalopen van absenten, dat kost nog meer tijd.

-Krijgt u daar niet het image mee van de strafconrector, de duivel van de school?

Haha, dat weet ik niet, dat moet jij beantwoorden. Nou ik denk niet dat ze mij heel erg streng vinden, dat geloof ik niet. Ik kan me misschien vergissen. Het is natuurlijk wel de bedoeling om gezag te hebben, want anders dan bereik je helemaal niks. Maar het is ook mijn bedoeling om mensen die niet behoorlijk in de klas functioneren te laten zien wat ze aan het doen zijn. Uiteindelijk moeten ze zichzelf verbeteren, met straf verbeter je natuurlijk iemand niet echt. Het werkt eerder preventief. Echt een gedragsverbetering bereik je alleen maar wanneer een leerling dat zelf nodig vindt.

Ik vind niet dat er zonder gezag met leerlingen moet worden omgegaan, maar wel vriendschappelijk ja. Dat sluit elkaar beslist niet uit namelijk.

-Dat lukt u redelijk? Of moet ik dat weer beoordelen?

Ja, dat moet jij weer beoordelen! Ik hoop het, haha.

-Wat is de aanleiding voor het verlaten van de school, een VUT-regeling?

Er is een VUT-regeling, maar daar had ik al gebruik van kunnen maken toen ik 59 werd. De reden is eigenlijk dat ik, hoewel ik het op school nog steeds plezierig vind, ja, nog wel wat andere dingen met mijn leven wil doen voordat het te laat is, voordat ik te oud ben. Terwijl het hier op school werken me financieel bijna niets oplevert. Of ik nou wel werk of niet werk maakt financieel niet uit, dus als ik hier ben dan doe ik dat voor m'n plezier. Maar ik vind nou zo langzamerhand, mijn vrouw is net zo oud als ik, we zijn nou nog redelijk fit, ja god, ik wil wel eens een paar maanden naar Amerika, om maar eens wat te noemen, en dan natuurlijk niet in het hoofdseizoen, en zo zijn er veel meer dingen die ik nog wel wil doen en die ik nou nog kan doen.

Nee hoor, niet studeren, zoals mevrouw Van Lohuizen. O ja, ik wil wel meer weten van informatica, daar zal ik misschien nog wat aan doen. Maar nee, ik denk inderdaad eerder aan reizen en skiën en zeilen, van dat soort dingen. Vorig jaar bijvoorbeeld heb ik in mijn vakantie wel een beetje aan zeilen kunnen doen, maar in Nederland heb ik niet gezeild. Gewoon geen tijd!! Terwijl ik dat erg graag doe, dat is wat ik het liefste doe namelijk! En dat was vroeger wel zo, ik ben toch al een jaar of 15 conrector, en toen

ik begon ... ik wel tijd voor dat soort dingen.

Wat ik het volgend jaar en het jaar daarop zou doen - ik mag nog maximaal twee jaar - dat is wel ongeveer hetzelfde als wat ik nu doe. Wat ik de afgelopen jaren erg leuk gevonden heb, dat is dat er een soor herverkaveling van de wiskunde is gekomen. Drie jaar geleden is dat hier op school in werking gegaan, wiskunde A en B in plaats van wiskunde I en II. Dat vraagt wel het een en ander van je, dat vond ik interessant en leuk. In de komende jaren komt de basisvorming er nog wel aan, maar die zal komen in de tijd dat ik toch weg moet gaan. Daar hoef ik niet voor te blijven.

Maar het nemen van de beslissing om er mee uit te scheiden, dat heeft me erg veel moeite gekost. Daarna heb ik echt een vervelende tijd gehad. Maar ik ben nu gewend aan het idee.

-Is er iets waar u duidelijk uw stempel op hebt gedrukt?

Haha! Nou, wat ik een van de belangrijkste dingen vind is het benoemingsbeleid. Dat is één van de dingen die de sfeer op de school bepalen, hoe de docenten zijn. Hoe de leerlingen zijn uiteraard ook, maar daar heb je minder invloed op. Die invloed heb je juist doordat het docententencorps in orde is.

-Zit u in de benoemingscommissie voor de nieuwe conrector?

Nou, de gemeente benoemt, maar er is een adviescommisie die een voorstel maakt. Maar je mag niet over je eigen graf heen regeren, dus nee. Daar zitten de rector en dhr. Engelschman in.

-Aan wat voor een eisen moet die nieuwe conrector voldoen?

Daar mag ik geen wóord over zeggen, kom nou! Nee!

-Ja, maar er zijn toch wel eigenschappen waarvan u in de afgelopen jaren gemerkt heeft dat het handig is dat je ze bezit?

Wat ie moet kunnen? Tja, hij moet natuurlijk als het kan.... Nee, maar ik geloof niet dat ik dit kan dóen eigenlijk. Dit kan ik niet doen. Dat kan niet, dat moet je schrappen, die vraag moet je schrappen. Er is een sollicitatiecommissie bezig, die heeft een bepaald idee over wat die nieuwe conrector moet kunnen. Dit hoort niet, die commissie heeft een taakbeschrijving gemaakt, die heeft een profielschets gemaakt, en nou kan ik niet gaan zeggen de nieuwe conrector moet dat of dat of dat. Ik kan hooguit zeggen dat ik wel het volste vertrouwen heb in de commissie die...

-Haha!

...een aanbeveling moet gaan doen, dat kan ik wel zeggen.

Haha, nee hoor, kritiek voorkom je niet. De werkdruk is eenvoudigweg te groot, er is geen sprake van dat wij kunnen werken zonder fouten maken. Als je fouten maakt, dan komt er kritiek. Dat moet kunnen, zoals op dat sinterklaasfeest, ik vond dat eigenlijk wel leuk.

Er zijn ook dingen die je absoluut niet kunt helpen. Bijvoorbeeld dat hek daar. (lacht verontwaardigd) Dat is mij in de schoenen geschoven, dat is Joosse in de schoenen geschoven, en we kunnen er geen van beiden ook maar iets aan doen. Ik heb dat hek niet laten zetten. Dat zal wel niet iedereen duidelijk geworden zijn, maaar daar maak ik me geen zorgen over. Dat vergeet iedereen toch weer binnen vijf tellen. Als je je tegen die kritiek teweer gaat stellen, dan gaat iedereen geloven dat jij dat hek daar hebt neergezet!

Nee, er is niet iets waarvan ik dacht, ojee, als hij dat nou maar niet wil weten. Ik had me wel bepaalde dingen voorgesteld die je wel zou hebben kunnen vragen. Ik ben hier vanaf '58, en je zou bijvoorbeeld kunnen vragen of er veel veranderd is in die tijd.

-?

Nou, ik wil daar wel één vervelende opmerking over maken. Toen ik begon als leraar hier, toen stond de deur van deze kamer hier, de heer Vredenduin zat hier toen, die stond altijd open. Ook als hij er niet was. Dat deed ik in het begin ook. Maar nu moet ik hem op slot doen. Dat is er veranderd. Het leerlingenaantal is in die tijd toegenomen van 240 tot 480, de druk op het gebouw is daardoor nu groter en je hebt natuurlijk meer kans op leerlingen die niet helemaal eerlijk zijn. Maar het komt ook wel door een mentaliteitsverandering in de maatschappij, niet alleen hier op school. Dat het wat makkelijker genomen wordt dat je dingen doet waarvan wij vroeger vonden dat ze niet helemaal hoorden. Je hoort niet in iemands agenda of portefeuille te kijken, je hoort niet iemands kamer zomaar binnen te lopen. Het ligt niet aan deze school.

Overigens is het wel zo dat de leerlingen nu makkelijker te hanteren zijn dan in... wanneer was dat ook alweer... 1968 bijvoorbeeld. Toen waren ze heel opstandig en lastig. En als je iets van ze wilde, wilden ze altijd weten waarom.

-Met wat voor een gevoel gaat u hier weg?

Dat ik hier een hele plezierige tijd heb gehad. Maar inderdaad ook wel verdrietig dat het afgelopen is.

Onno Crasborn.

Veel groeten
Van Erk

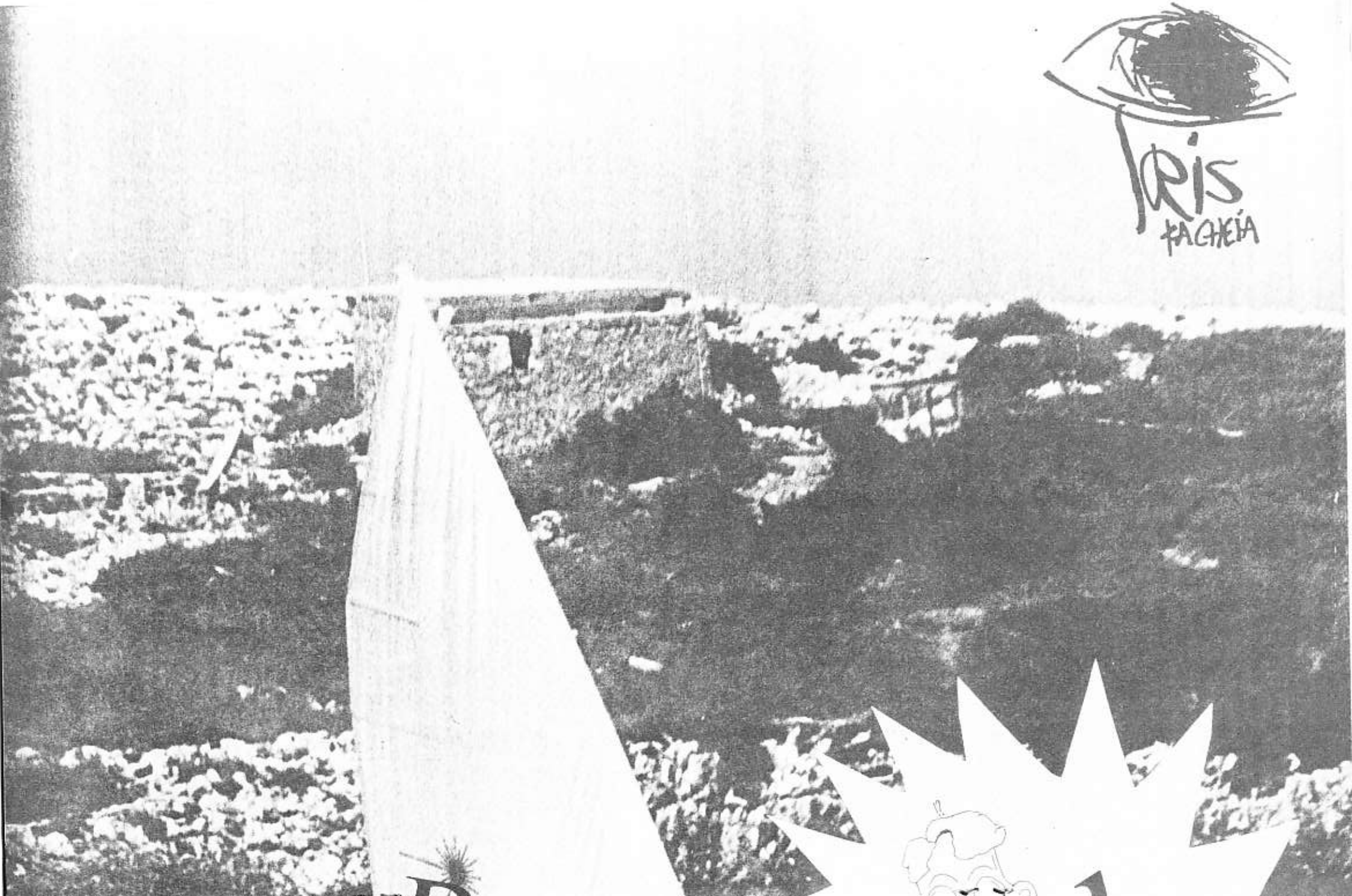
Iris
ΚΑΘΗΕΊΑ

Raldo van Erk

De Avo

Om bij jullie de spanning erin te houden werd er de vorige keer heel abrupt midden in een zin geëindigd, we zullen ten behoeve van het begrip die zin hieronder nog een keer herhalen.

Na een nacht slecht geslapen te hebben (de vrouw kon haar blikken niet goed richten en ook scheldwoorden vlogen hem om de oren en bovendien had het bed slechte veren, een hard hoofdkussen en zaten er motten in de lakens) scheepten opa en Caesar en het Egyptische echtpaar zich in op een vrachtschip, dat naar Cairo voer. Een vermoeiende reis bracht hen bij de piramides van Gizeh. Diep onder de indruk begon opa aan een wandeling om een van deze gigantische bouwwerken. Geen ingang te vinden, maar gelukkig had hij een Tiberius peperduur vergrootglas bij zich waarmee hij nog eens naar een opening begon te zoeken. Toen hij op het punt stond om een steen uit de muur te hakken hoorde hij een stem diep uit het binnenstevan de piramide:" Weest gewaarschuwd, gij Lucretius ! Alwie deze piramide, de woning van de geest van de geëerde farao Cheops schendt zal het met zijn leven moeten betalen." "Ja maar", stamelde opa, "mijn kleinkinderen... en ..... en het orakel van de wijze buurman.... en ....en Apollo.... en O lieve help!!" "Voor deze ene keer dan", antwoordde de geest. "Luister, u hebt reeds veel tijd verloren, aarzel niet en begeef u zonder dralen naar Rome. Daar zult u vinden wat u zoekt. Welaan, ga nu! Ajus!" Opa bedankte de geest op gepaste wijze en verliet de dorre woestijn vol goede moed.

Na een lange reis kwamen opa en Caesar weer in Rome aan, waar het tot hun grote verbazing heel druk was. De hele stad was oranje, omdat een stelletje zotte voetbalsupporters dacht dat hun land wereldkampioen zou worden. Opa ergerde zich roodwit-blauw en wrong zich langzaam door de menigte heen naar huis. Hij had besloten zijn buurman weer om raad te vragen. Maar toen hij eenmaal thuis was, lek hem dat toch niet mer zo'n goed idee. Uit het huis van zijn buurman klonk namelijk een luid olé olé olé olé. Door het raam zag hij en dansende oranje zee, waartussen hij ook het hoofd van zijn buurman kon ontdekken. De eens zo waardige buurman zag hem, rukte het raam open en schreeuwde hem toe:"Avé, Lucretius, goede tijd gehad in Delphi?" Opa mompelde iets en strompelde moe(deloos) zijn eigen huis binnen. De buurman rende hem achterna, in een idiote oranje toga en vlaggetjes op zijn wangen. "Lucretius, m'n beste," zei hij, "ik heb en stelletje logées from Holland. Ze moedigen voetballers aan, dat zij mensen die tegen een bal schoppen, en dat is hartstikke gezellig. Ga je mee vanavond, dan spelen ze de finale." Opa had eigenlijk helemaal geen zin, mar besloot toch maar te gaan. "Het zorgt voor wat afleiding en misschien brengt het me wel op een goed idee." dacht hij.

Dus die avond ging hij met een oranje pet op (een oranje of rood-wit-blauwe toga was nergens meer te krijgen) op weg naar het voetbalstadion. Hoe dichter opa met de buurman en zijn vrienden bij het stadion kwamen, hoe drukker de straten werden. Overal liepen joelende voetbalfans in de meest belachelijke outfits in alle kleuren van de regenboog. Na en uur lopen waren ze nog zo'n 2 km. van het stadion verwijderd en kwamen ze slechts stapvoets vooruit. "Zo misen we de eerste helft nog" zei de buurman wanhopig en al zijn vrienden knikten instemmend. Op dat monent begon Caesar, die ook me was, te blaffen en aan de lijn te trekken. "Wat is er toch, m'n jochie" schreeuwde opa boven een lied van Andrus Hazus uit, "wat wil je toch?" Opa keek Caesar verbaasd aan, terwijl die een zijstraat in liep. Te moe om tegen te stribbelen liep opa achter z'n hond aan.

Plotseling bedacht opa dat Caesar misschien wel een weggetje had uitgezocht waarlangs je ook bij het stadion kwam. Alleen liep het wel door de meest onaangename buurt van Rome, waardoor het er heel rustig was. Nou ja, rustig? De hele horde zingende en lallende logées from Holland plus hun gastheer doorkruisde nu de smalle, vuile steegjes van de stad. Achter de gescheurde vitrages van de vervallen huizen vandaan keek hier en daar een verbaasd gezicht. Na nog een aantal smalle steegjes kwamen ze op een groot veld aan, wat wel iets van een voetbalveld weg had,

behalve dan dat er geen goals stonden. "Jongens, dit is het voetbalveld niet!" riep één van de supporters. En meteen draaide de hele oranje kudde, inclusief de buurman, zich om en krioelde weer terug in de straatjes en steegjes en verdween, zodat opa en Caesar alleen op het veld achterbleven. Opa keek een beetje verdwaasd om zich heen. Hoe had hij toch ooit kunnen denken dat..... . Toen hij om zich heen keek zag hij dat er in de hoek van het veld en groot, goor grijs gebouw stond. Met grote letters stond erop: "Tiberius - porc. en co.". OPa vroeg zich af waar het gebouw voor diende en wat de afkorting betekende. Omdat hij hier nu toch was en verder niets te doen had, besloot hij maar eens te gaan kijken. Toen hij bij het gebouw was aangekomen, was er verder helemaal niemand. Alleen op de deur hing een briefje: "Ben even voetballen, kom zo terug". Opa duwde voorzichtig de deur open. Binnen zag hij allemaal bloederige hompen rauw vlees hangen, aan het plafond vastgemaakt. In een hoek lag een enorme stapel botten en in een andere hoek..... . "Botten, beenderen en bloed" flitste het door opa heen. Daarmee werd dus dit slachthuis bedoeld.

Caesar rende op de deur in de andere hoek af. "Marcus, Cornelia!" riep opa, maar hij kreeg geen antwoord. Hij probeerde de deur open te doen, maar die zat op slot. Wanhopig probeerde hij de deur met een varkenspoot te rammen, maar de deur gaf niet direct mee. "Maaaarcus, Corneliaaaa!" riep opa opnieuw, maar nog steeds hoorde hij niets. Hoewel....., achter hem hoorde hij de deur van het slachthuis dichtslaan. Nu waren er twee dichte deuren. Nog eens probeerde hij de ene deur open te maken. Het lukte hem weer niet. Nog wanhopiger keek hij nog eens goed rond of hij niet een beter werktuig kon vinden om de deur mee te forceren. Achter een paar halve koeien, die hem nogal doods aanstaarden, vond opa een oude taxi. In de hoop daar wat te vinden opende hij de kofferbak met het sleuteltje, dat nog in het slot zat. Hij hoopte dat er een grote stevige krik in de auto lag. Tot zijn grote verbazing lag die er niet, maar zaten er wel zijn kleinkinderen. Toen zij hun hoofden naar buiten staken, omhelsde Marcus meteen zijn opa. Maar Cornelia zuchtte: "Eindelijk, nu kan ik weer van een prachtig uitzicht genieten!"

FINITUS
Marjan en Cari

italiaanse ijsspecialiteiten

trio

steenstraat 15 grote oord 2 arnhem

Jaarverslag Iris

Wat hebben we weer lekker gekankerd dit jaar, wat was er weer veel verkeerd: aulaplannen, eerste paal, wc papier, computerlessen, kopieerapparaat, rookverbod, jongerencentra, Veronica, J....., v. D....., Plantenbak. Alles was verkeerd, niks goed..... Maar wat moet er nou eigenlijk allemaal gebeuren om dit blaadje te vullen met dat soort dingen, in het hieronderstaande "jaarverslag" hoop ik dat een klein beetje duidelijk te maken.

Verkiezings Iris: Het begon dit jaar met de verkiezingsiris en meteen werd mij duidelijk waarom er toch altijd zo weinig redaktieleden zijn geweest. Voor dit Irisje, van 10 bij 5 cm, hebben we een hele middag door de stad gerend, van de ene kopieerzaak naar de andere, omdat onze claviger "het te druk had" om het geval te kopieren. Na zo'n 10 keer op en neer gefietst te hebben tussen stad en school, stond de Iris dan eindelijk op papier. Maar nog was het werk niet klaar. Er moest nog gevouwen en geniet worden. Helaas, de familie v.Duuren had het die middag niet zo op ons en daarom werden we, met nog slechts 30 Irisjes te gaan, om 17:00u, de school uitgezet. Nadat het karwei de volgende dag was afgemaakt, konden de verschillende feestvierenden en bierdrinkenden partijen hun verkiezingsprogramma's bewonderen.

I[e] Iris: De eerste echte Iris was meteen een groot succes, met een nieuw kaftje (kommentaar leerling: Ooooh, een rennende man) hoopten we af te rekenen met het idee dat de Iris er niet mooi uit zou kunnen zien. Goed gelayout en keurig uitgeprint zag de Iris er perfect uit. De inhoud zouden we de keer daarop wel verbeteren (?!?) Nieuw was ook de Artemis, geheel gemaakt door en voor eerste en tweede klassers. Gelukkig hadden we voor deze eerste Iris de hulp van een groot aantal nieuwe redaktieleden die, door een vreselijk valse reklame-aktie met kreten als Light en Classic, zo dom waren geweest zich op te geven (ik ben er daar ook een van) Jammer alleen dat we drie kwart van die redactieleden nu, aan het eind van het jaar, al weer kwijt zijn. (ze bleken toch een hoger I.Q. te hebben dan gedacht)

II[e] Iris: De tweede Iris (de kerst-editie) zag er weer keurig uit. Omdat wij eigenlijk een vermomd stelletje anarchisten zijn probeerden we in nr.II de leiding van deze school omver te werpen

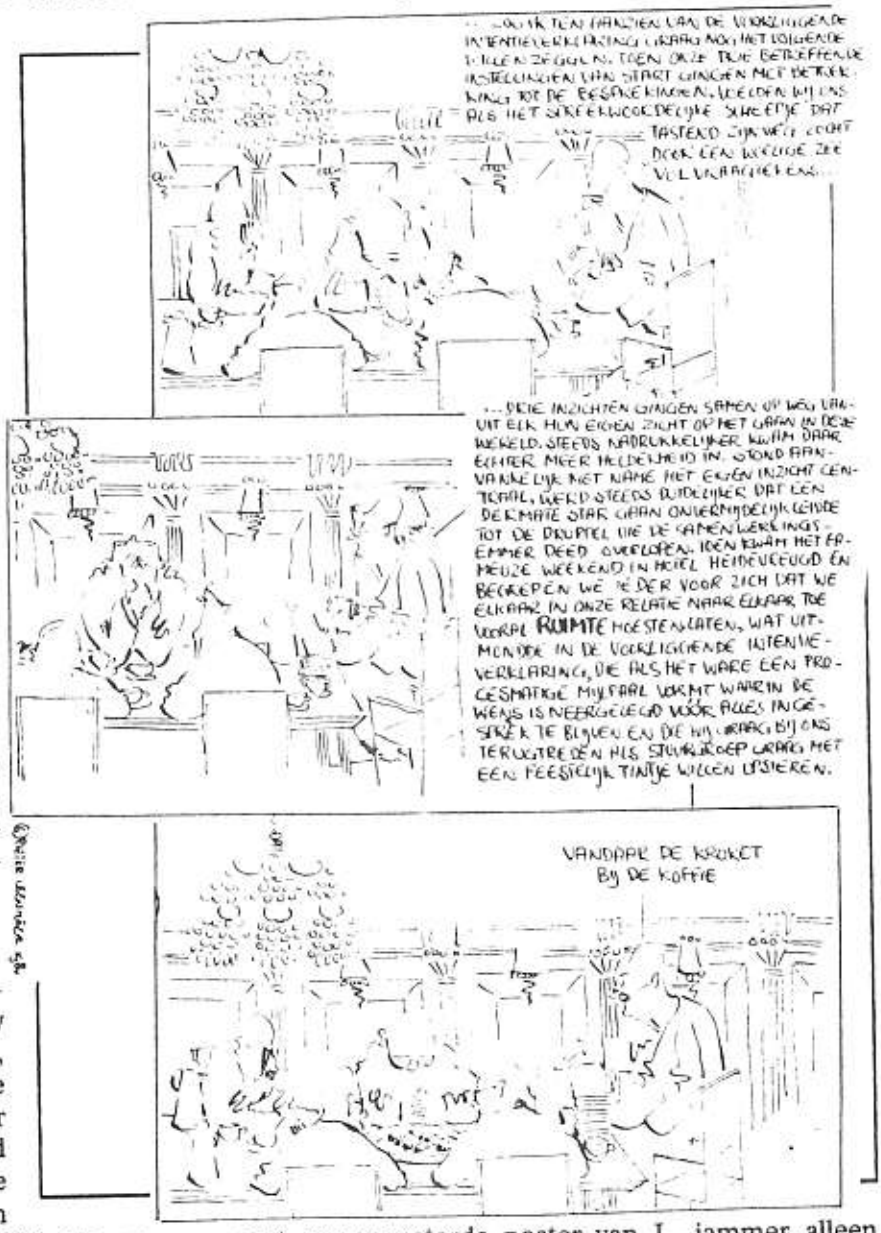

met een gerasterde poster van J., jammer alleen dat de woorden: Wanted dead or alive, niet afgedrukt waren. (zal wel een foutje van de drukker geweest zijn) Verder zat Iris II vol met Cultuur,(helaas kon niet iedereen dit waarderen) met o.a. een interview met A. Witteman en twee besprekingen van culturele uitspattingen.
Verder vond ik het jammer dat O.C. zo'n ongeloofelijk lang (en saai) stuk over Cambodja schreef, maar ja misschien is het wel iets voor de

..istaande zomervakantie.

Tussen nr.II en nr.III werd de gehele Iris redaktie omgegooid. Dit allemaal omdat M.V. bedacht had dat hij toch maar liever wel over wilde gaan en daarom uit de redatie stapte, S.B. volgde hem op. Verder was dit de periode waarin ik mijn eerste Iris-vergadering bijwoonde. Het is moeilijk zo'n gebeurtenis te beschrijven en daarom ben ik blij dat ik een stripje heb gevonden dat precies weergeeft hoe het er bij zoiets aan toe gaat.

III[e] Iris: Weer een nieuw kaftje, dit keer in een meerkleurig printje, ontworpen door A.M. van de kunstacademie. Nadat v.D. een nieuw plantenbakje gemetseld had vond hij het opeens nodig dat er geen tassen meer in de hal geplaatst mochten worden. Jammer genoeg was de Iris toen al gedrukt en moesten wij dus een ander bestrijdingsmiddel bedenken. Dit werd: Het Spoedpamfletje.

IV[e] Iris: Rond de tijd van de vierde Iris hadden alle redactieleden blijkbaar een culturele inzinking. We zullen het maar de Mid-Year crisis noemen, het resultaat was in elk geval een zeer dunne Iris met weinig tot geen inhoudelijke kwaliteit. Gelukkig beloofde iedereen de volgende keer weer zijn best te doen.

V[e] Iris: De vijfde Iris was er een die geplaagd werd door virussen, en wel bij onze hoofredacteur: A. Hierdoor kon nr.V pas 2 weken na de geplande datum verschijnen. Verder bleek dat zelfs als een drukker vergeet een paar advertenties te drukken, de Iris toch nog op tijd (d.w.z. op de nadat A. weer beter was geplande datum) uit kan komen. Mede dankzij het ex-redaktielid M.V. die gelukkig nog een middagje vrij nemen kon om de Iris toch gewoon de volgende dag uitgedeeld te laten worden. Helaas bleek dat zelfs de Iris niet vrij van censuur kon blijven. Een "leerraar" moest eruit geknipt worden "omdat ie het niet zo had bedoeld", dat had hij beter wel kunnen zeggen voordat de Iris gedrukt was. Gelukkig wist de hele school de volgende dag precies wat er eigenlijk op die plek, waar nu een gat in de Iris zat, gestaan had.

VI[e] Iris: die heb je nu voor je snuffert liggen, zie maar wat je er van vindt. Maar bedenk dat wij (de redactie) ook aan deze weer keihard maar met veel plezier hebben gewerkt. (Misschien iets voor jou volgend jaar: Iris redactielid ?)

Benno

♥♥♥Oilily??♥♥♥

Voor je dit artikel gaat lezen zouden we je willen vragen eerst het woord 'Oilily' drie keer hardop te zeggen. Laat de fluwelen klank goed op je inwerken. Nu ben je klaar om dit artikel te lezen. Iedereen kent ze wel, die fleurige Oilily-kindjes die door de school heen dartelen, ze hebben altijd plezier en gaan huppelend het leven door! Dit bewonderingswaardige fenomeen heet: Oilily! Ze zijn er zowel in de mannelijke en vrouwelijke vorm. De mannen staan ook wel bekend onder de naam Oiloeloes, de macho's in de Oilily cultuur. Zij trainen hun spieren met in iedere hand een bundel madeliefjes. 's Avonds kruipen zij onder hun fleurige Oilily-bedjes en s'morgens worden zij gewekt door de spontane warme stem van Ron Brandstede. Als het 's nachts volle maan is gaan de lichamen van de Oilily-familie over tot het produceren van het Oilily-hormoon. Dit hormoon stelt hen in staat om hun verrukkelijke Oilily gevoel over te brengen op andere mensen.

Het Oilily-orgaan

Ieder mens heeft een klein Oilily-orgaan in zich. Het Oilily-orgaan wordt gestimuleerd door een plotselinge verliefdheid.
Oilily's verkeren in een soort constante roes van verliefdheid. Zij proberen dit gevoel over te brengen op mensen die niet verliefd zijn, zodat de hele mensheid kan genieten van het alles omvattende Oilily-gevoel. Oilala's, dat zijn kleine Oilily's of Oiloeloes, kunnen hun Oilily-gevoel niet direct oproepen omdat hun Oilily-orgaan nog niet volgroeid is. Om dit gevoel toch zo goed mogelijk op te wekken, dragen zij op hun Oilily-ruggen twee roze vleugeltjes, de flOilily's tot de helft van de oorspronkelijke grootte. In de eerste vollemaansnacht van hun 8e levensjaar ze af. Zij kunnen dan zelfstandig het Oilily-gevoel oproepen.

De kleuren

De kleuren van het Oilily-gevoel komen tot uiting in de kleding van de grote Oilily-familie. Ze zijn afgeleid van de regenboog en vervolgens feller gemaakt, omdat de harde maatschappij de kleuren van de regenboog afstoot. De fellere kleuren stoten met 31 oi (oi-soort pk) door het harnas van de mens heen en nestelen zich daar tussen de cellen van het Oilily-orgaan. Ze bevorderen de vlinderige gevoelens die altijd in een Oilily, Oiloeloe of Oilala aanwezig zijn.
Oilily mensen zijn de Oilily kernen die Oilily-gevoel op jou, simpele ongelukkige ziel overbrengen. Misschien denk je dat je het Oilily-gevoel niet tot je toe wil laten. Helaas voor jou, gelukkig voor de Oilily-familie is het Oilily-gevoel erg besmettelijk. Gelukkig kun je er iets tegen doen. Zie je een Oilily, Oilala of Oiloeloe probeer dan te niezen. Zo ben je niet ontvankelijk voor het heerlijke Oilily-gevoel.
Maar het beste is natuurlijk je door het Oilily-gevoel te laten besmetten. Want dan kun je ook als Oilily, Oilala of Oiloeloe dansend en huppelend door het leven gaan en het leven beleven als een grote XTC pil.

Anne-Catherina & Jane - Zaza de Vlinder & Cora de IJsschuiver

Weekaa Pagina

bal linkerkant van
het veld-Koeman neemt
'm op z'n kop-bal
naar Buchwald-Buchwald
naar Beckenbauer-
Beckenbauer schiet-
ja bijna goal
-van Breukelen is
het weer die hem er uit haalt
nog steeds twee-nul voor
Duitsland-zou er toch nog
een goal voor Nederland uit-
komen-Gullit schudt zijn hoofd-
bal vliegt naar gene zijde
van het veld-van Basten, niet
in zo'n beste bui vanavond ver-
speelt zijn bal aan de Duitsers-
nee, de vedetten van AC Milan
zetten niet hun beste beentje
voor-Leo Beenhakker hakt beentjes-
hij ijsbeert vuurspuwend
langs de lijn

De WK-prijsvraag van de week. Dit is: a. Ruud Gullit die grijze haren heeft gekregen van de prestaties van Oranje. b. Carlos Valderrama, vedette van Colombia, bijgenaamd „de Witte Gullit".
Foto AP

Drei noel
kein geloel!

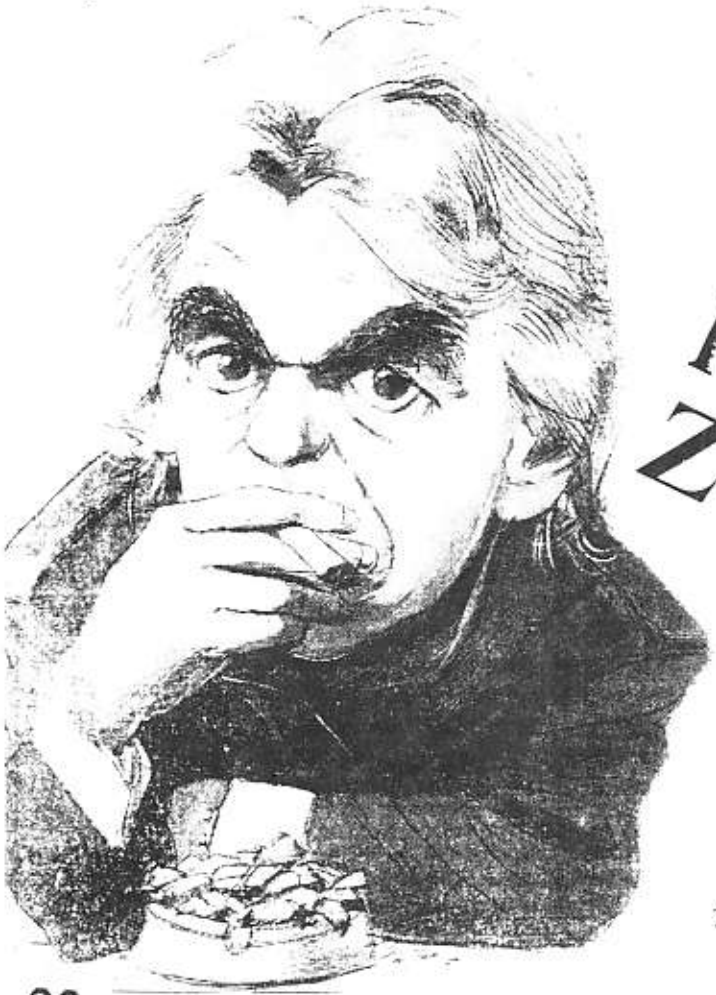

van Aerle zet z'n
beste beentje voor

Schotse terriërs lopen verdoofde Zweden omver

Zwei-eins, maar voor wie?

INISJES

R,
ooit .....
A.

Kamla,
how do you know I've got hot lips ?
J. -tje

Yo Rottier, ben jij de leukste thuis ??

Jurg, succes met je goochelcursus!

NEE, MOLS, NOG NIET UITVEGEN!!

Marion, ik zal je missen tijdens de goochellessen. Nu moet ik alleen naar de klok kijken!

Jaco, je moet nog 25 copieen betalen bij de administratie!

Wordt heet, bel Greet!

Wat is Reggae moooooooi hè, mr Stam ?
Keulen-ganger.

Aan Annelies: AAARCH!
Els (idem)

Yo CENSUUR, ga je mee naar de winkeltjes, we hebben toch zo'n stapel briefjes!
CENSUUR

Kom op Marco, als je maar vaak genoeg schreewt en brutaal genoeg bent, wordt je wel praesens van de AGB!!

A.-4-Me.

Hoi Els
Toch wel veel he, die 509 treden van de Dom ?
idem, Anneliesje.

Hallo Annelies,
Irisjes van Els.
ps. we gaan naar Keulen toe!
(geweest, lang geleden)

Zeg Huib,
ben ik niet goed genoeg ??
Greet.

VIC IS RADIO-ACTIEF

Zeg Alwin, waarom ga je eigenlijk niet in een klooster, daar zingen ze vaak zat !!!!!

Marieke,
ik krijg nog f 2,50 van je!!
YOU TOO? ME TOO! HE TOO! WE TOO!

Gezocht:
(jonge) man voor Franse lerares.
Voorwaarden: Geen baard, snor, of borsthaar en helemaal geen bierbuik !

Poezie is zo moeilijk niet,
op alles rijmt wel iets.
Behalve op waterfiets,
daarop rijmt niets.

All night long,
LIVE VOOR EENZAME VROUWEN!
085-340345

For hire:
The hot lips from Jaco
tel:085-61 78 31

Wie wil een afspraakje regelen tussen meisje(heeft net scheikunde laten vallen) en mr. Moons ? Liefs met spoed dan kunnen ze het internationale scheikunde concours nog bij wonen .

Een vrouw als jij heb ik nog nooit gekend, sterker nog, ik zou niet weten wie jij bent !
H. Finkers

Te koop gevraagd:
Goed been
Te koop:
Verkeerd been
(wegens problemen met uit bed stappe

C. Evers 1c

1d uitelkaar ?
PROTEST !!

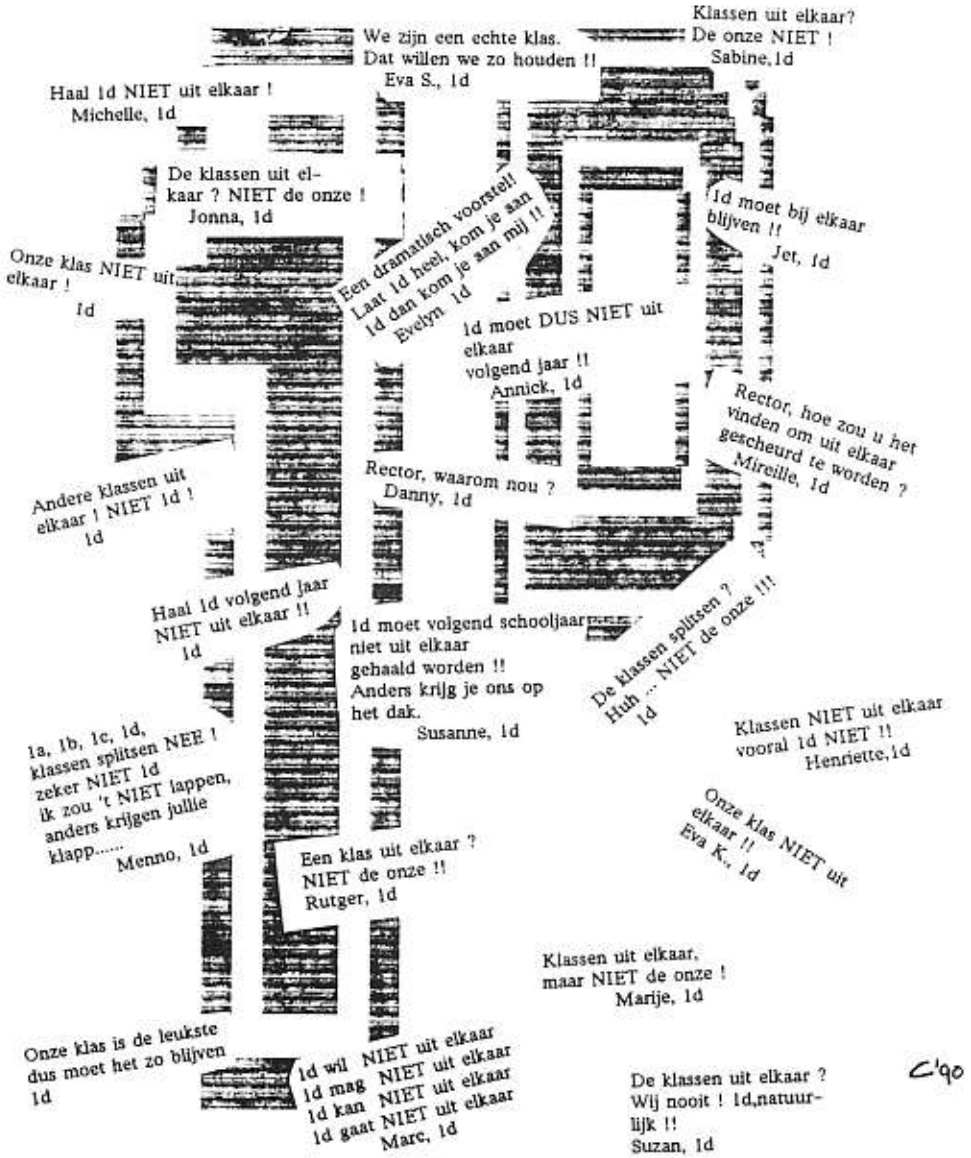

van der Giessen:

-"... met van die drapperijen. Ja, hoor, de katholieke kerk is één grote verkleedpartij."
-"Jongbloed & Joosten zijn zo low.. die wentelen zich in de uitwerpselen der mensheid."

Werre:
-(tegen ll. die uit raam blikt en glimlacht)
We: "Flirtte je met bouwvakkers?"
ll.:"Nee, van den Berg en Engelsman stonden daar."
We: "Oh, dat wordt groepssex."

v/d Heerde:
-(tegen ll. die in een afgeknipte spijkerbroek gaat gymen)
He: "De volgende keer moet je officiële gymkledij aan."
ll.: "Maar dit is mijn gymbroek, dat draag ik ook met tennis."
He: "Ik vind spijkerstof geen gymkleding."
ll. 2: "Dat mag zij toch zelf weten wat zij onder gymkleding verstaat? Zij verstaat daar misschien wel wat anders onder dan U."
He: "Als jij dan in een Hippetippe dansjurk komt is dan zeker ook gymkleding, als jij het voor het sporten gebruikt."

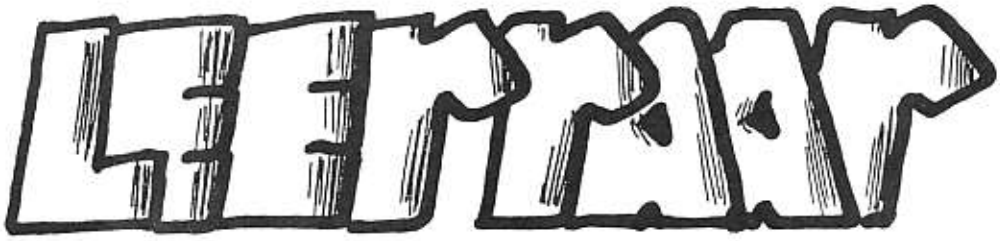

van den Berg:
-"Dit hoef je niet op te schrijven hoor. Maar ik denk dat jullie het wel aardig vinden om het te horen. In elk geval vind ik het aardig om het te vertellen!"

LEERLINGRAAR:

Docent op de laatste ochtend van de Rome-reis 1990:
-"Vanmiddag verzamelen we ons om twee uur op het Capitool."
-II:"Het Capitool?! Wat is dat nou weer????"

Steiner:
(over de Romeinse soldaten)
-Sr."Dat waren droplullen van heb ik jouw daar !"

Janssen:

(demonstreert condoom)
-"Ja, ik sta hier met glibberige-zaaddodende vingers en dan letten jullie, geaborteerde kinders, niet eens op !"

Joosten:
-Jo."Als er toch geen lieve leerlingen zijn, ben ik uit op
W R A A K.

Hoi D.(*)
Hoe is het ermee ?
Waarom doe je de
laatste tijd zo flauw ?
Volgens mij zijn we
niet zulke goeie vrien-
dinnen meer!?
Van mijn kant wel hoor!!
M'n vader en ik zijn
er al achter waar Hermie
nu is. Ronald is nu weg.
Ik hoop dat ik kan komen
naar Menander! Ga jij nog
over ? Ik weet het nog niet!
nou doei,
xxx M.(*)

(* Van de betrokkenen zijn slechts de initialen gegeven i.v.m. hun eigen privacy, red.)

Vrij naar terzijde: Voorhoeve, v.d. Klugt, Libregts en Joosse kunnen straks gezellig samen gaan bridgen.

Een elitair grapje: Joosse: „Een school besturen, daar is geen allerindividueelste expressie van de allerindividueelste emotie aan."

Uit het grote AGB-boek, 1989, onder het kopje 'wijze raad': "Wanneer een praeses zegt dat er iets gedaan moet worden, moet dat ook gedaan worden, en wel op de tijd dat hij/zij het zegt, of kort daarna." (Van Laura Kaper)

De twee gezichten van Menander

Onvergelijkbare voorstellingen van het Stedelijk Gymnasium

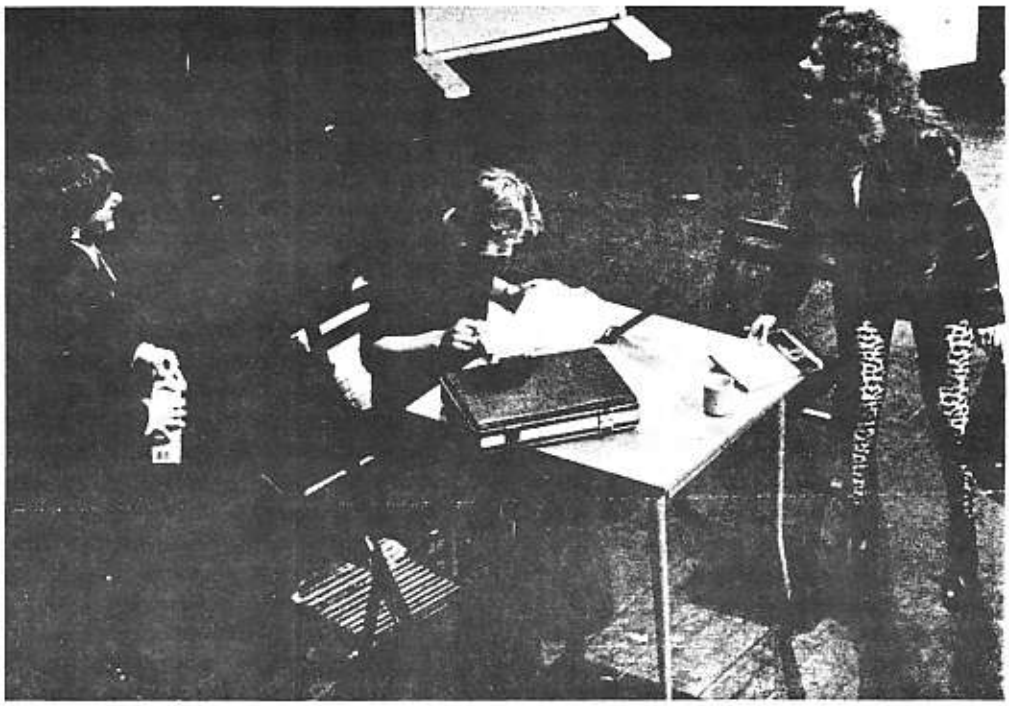

Niels van der Heyde, Leon Arendsen en Mareen Kloosterman in 'En verder', een tragikomedie en 'eigen' produktie van Menander, het toneelgezelschap van het Stedelijk Gymnasium.
Foto Frans Yoma (APA)

Menander met 'En verder' en 'Onder het Melkwoud'. Tekst en regie 'En verder': Marguerite van der Heyde van Erven Dorens. Spel: zo'n 25 leden van Menander. Tekst 'Onder het Melkwoud': Dylan Thomas. Vertaling: Hugo Claus. Bewerking en regie: Inez en Willem-Paul Edelman. Spel: ruim vijftig (!) leden van Menander. Muziek: Femke Buijs, harp, en Thijs Helder, gitaar. Decor: Frans Bastet. Zangbegeleiding: Ineke Eldering. Dansbegeleiding: Wil en Elise Boom. Kostuums: Agnes Hoogerwerf. Techniek: Ernst Soetekouw.
Gezien: gisteravond in de kleine zaal van Schouwburg Arnhem.
Nog te zien: aldaar, vanmiddag om 14.00 uur en vanavond om 20.00 uur.

Door Ton Verbeeten

Als Polly zingt over haar minnaars en haar gestorven geliefde, voel je je een moment verliefd op haar, en voor eeuwig op de liefde. In het hooglied van Dylan Thomas, dat Betteke Besseling zingt, schittert de poëzie van heel het 'Spel der stemmen: Onder het Melkwoud'. Het zo ongeveer voltallige Menander maakt er een ingetogen voorstelling van.

In een opgaand decor, fraai maar vooral effectief belicht – toch handig zo'n technicus van de schouwburg aan je zijde – bewegen de spelers zich spaarzaam.

De aandacht gaat naar de tekst. Soepel geven ze het woord aan elkaar door, zelfbewust als ze zijn van de betekenis van wat ieder te zeggen heeft.

'Onder het Melkwoud' is een rijke voorstelling. De verbeelding bloeit dankzij de voorbeeldige tekstbehandeling en de vloeiende choreografie, die vrijwel zonder haperen zoveel spelers op het juiste moment op hun plaats brengt. Soms is het even wachten op de aansluiting wanneer spelers op moeten komen, maar het is wel een vreselijke kniesoor die dat opmerkt.

Zoveel poëzie, die zijn oorsprong vindt in het dagelijks leven van de inwoners van het gat Llareggyb in Wales en tegelijkertijd ieders hart omvat, zo helder gebracht! Dat eist een wel heel strakke regie, die door elke speler aanvaard en begrepen is. Al mijn lof daarvoor.

Zoals mijn lof ook uitgaat naar de steeds goed in de maat sprekende 'Eerste stem' van Mariken van Konijnenberg en haar zo objectieve kompaan Emiel Enneman. 'Onder het Melkwoud' wordt door Menander zuiver en eerlijk gespeeld.

Old

Old favourites never die. Even moet ik het hebben over het komisch talent Niels van der Heyde.

Hij mag weer enige types laten opdraven in 'Onder het Melkwoud' en ook in 'En verder', de tragikomedie over ouders die hun kind afstaan aan de wetenschp, die voor de pauze werd gespeeld. Niels doet dat met verve. Hoe weet iemand die zo jong is al zo goed wat dronkenschap is?

Een beetje tuttig vond ik deze zedenschets. Fragmentjes over het studentenleven. Heel positivo werden daarover alle gemeenplaatsen uit de kast gehaald, inclusief de heuse rector met zijn didactische drift voor de Nederlandse poëzie.

Het enthousiasme waarmee met overbodige zetstukken wordt gesleept en waarmee de tussenspelletjes worden uitgevoerd die daar het noodwendige gevolg van zijn, moet het ontbreken van een werkelijke tragische of komische inhoud camoufleren. Voor de eigen lol, zullen we maar zeggen.

Het leven zelf is geen toneel

Aantekeningen bij een recensie

Door Ton Verbeeten

Toneel is illusie. De kernachtige uitspraak is van Simon Carmiggelt, ooit toneelcriticus van Het Parool, en vormde de grondslag van zijn recensies.

Je zou kunnen zeggen: alles mag op het toneel als het de toeschouwer maar meesleept, een andere wereld in. Een wereld waarin het woord een nieuwe klank krijgt, waarin het los raakt van zijn dagelijkse betekenis en je verbeelding in gang zet.

Als je na afloop van een voorstelling kunt erkennen, dat je verbeelding – ook al is het maar even – een nieuwe weg is ingeslagen, een door jou nog onbetreden gebied, dan is het goed.

Die erkenning is wat anders dan herkenning. Inez Edelman, een van de regisseurs van 'Onder het Melkwoud', spreekt over 'het onbestemde verlangen naar een plaatsje onder het Melkwoud', dat je zou kunnen hebben na afloop van de voorstelling.

Ik denk, dat ze hetzelfde bedoelt als ik. Alleen, dat verlangen had je – als je het had – tijdens de voorstelling. Daarna ebt het weg. Het dagelijkse leven eist weer de aandacht op. Je was even weg, je maakte een uitstapje in een andere wereld.

Die van de mensen uit Llareggyb?

Ja en nee. De inwoners van dat dorpje in Wales hebben hun leven geleefd. Dylan Thomas heeft dat gezien, meebeleefd en opgeschreven. En omdat hij geen klerk was, maar dichter, ontstond een nieuwe werkelijkheid: die van 'het verhaal'.

Hij heeft de mensen uit Llareggyb stuk voor stuk boven zichzelf uitgetild en ze ons als symbool aangereikt. Waar overigens niet mee gezegd wil zijn, dat ze tegelijkertijd geen (on)gewone meer zouden zijn. Het zijn mensen geworden die in hun handelingen en in hun woorden het algemeen menselijke verbeelden.

Polly is een meisje, dat ons in haar eigen unieke leven een glimp laat zien van De Liefde (Met Hoofdletters). Zij is niet De Liefde, want dat is een begrip, een idee. Zij doet als personage in 'Onder het Melkwoud' een beroep op onze idee van De Liefde. Tenminste als haar rol goed gespeeld wordt. Dat was het geval.

Kortom. 'Onder het Melkwoud' is een goed toneelstuk omdat het in het dagelijks leven het universele laat zien.

Anekdote

'En verder' is geen goed toneelstuk. Het reikt niet verder dan het anekdotische, de zogenaamde greep uit het leven zelf; niet verder dan het laten zien van stukjes gereduceerde werkelijkheid. Daar zou je dan 'iets van jezelf' of 'van je omgeving' in kunnen herkennen. Het probleem zit hem in dat 'iets'. Is dat 'iets' van het leven zelf? Is dat de grootste gemene deler van het studentenleven? De kleinste gemene veelvoud van de student? Wat heb ik er als complex individu aan 'iets' van mezelf te herkennen in een vereenvoudiging van de werkelijkheid, wanneer die vereenvoudiging de kern niet raakt?

'Maar het was toch leuk!?', hoor ik iemand tegenwerpen. Voor de rechtstreeks betrokkenen was het leuk. Je zult je eigen rector maar zien in de rol van je eigen rector. Of de jongen waarvan iedereen weet dat hij altijd achter de meiden aanzit, in de rol van versierder. Het leuke zit 'm in de herkenning. Je kent mensen uit het dagelijkse schoolleven en je herkent ze op het toneel waar ze zichzelf tot cliché verheffen. Dat heeft niets met toneelspelen te maken.

Dat leuke zit niet in de puntige tekst, niet in de flitsende dialoog, niet in de tragische ontwikkelingen - van tragiek was nergens sprake, laat staan van wat Pirandello het wezen van tragiek acht: de komische verpakking van het leed -, niet in het thema, niet in het gesjouw met attributen en maar een heel klein beetje in het natuurtalent van Niels van der Heyde. Zijn typering van een 'bal' had in elk geval meer inhoud dan het extravagante uiterlijk van zijn tegenspeelster, het punkmeisje.

'En verder' is derhalve maar een heel klein beetje leuk, mutatis mutandis heel erg truttig. Wie nu met Tollens zegt: 'en rekent d'uitslag niet, doch telt het doel alleen', stemt ongewild met mij in. Het gaat niet aan toeschouwers een voorstelling voor te schotelen omwille van het uitdelen van speelbeurten. Wie dat wil kiest een positie tussen schuifdeuren. Daar wordt het 'ons-kent-ons' spelletje gespeeld. Bovendien ben je dan meteen van elk mise-en-scène probleem verlost.

Want ook daar schortte het aan. Ook Hamlet wordt ongewild komisch wanneer hij niet exact weet waar hij zich in het speelvlak dient op te houden. En wanneer de heren Rosenkranz en Guildenstern en al die andere min of meer nobele lieden hun plaats niet weten, wordt de verkeerde doodgestoken. Over humor gesproken.

Humor op het toneel is het moeilijkste wat er is. Daar zijn John Lanting van Het Theater Lach en Gerardjan Rijnders van Toneelgroep Amsterdam - om maar eens twee totaal verschillende toneelmakers aan te halen - het volstrekt over eens.

Zonder tragiek bestaat humor zelfs niet. Dan wordt het kolder, platte lol en hou het dan maar eens 'leuk'! Wie het anno 1990 niet aandurft om in een toneelstuk over de toekomst van gymnasiasten serieus naar de problematische kanten van die toekomst te kijken, legt geen grondslag voor een hoogst komische blik op wat er nog komt.

Vorm

Tot nu toe ging dit verhaal over inhoud, met name over (het ontbreken van) thematiek. Wie het tot nu toe vol heeft weten te houden, kan een staartje over vorm nog wel verwerken.

Niet voor niets ligt in de recensie die ik voor De Gelderlander schreef de nadruk - in de vergelijking van twee zo verschillende stukken - op vormaspekten.

Hoe je een stuk brengt is afhankelijk van je kijk op het stuk. Wat wil je overbrengen op het publiek en hoe wil je dat doen? Heb je daar een helder inzicht op, dan dringen zich - binnen de praktische mogelijkheden - een mise-en-scène en een reeks uitgangspunten voor de regie op. Die zaken staan niet los van elkaar.

De toeschouwer merkt het onmiddellijk als het tussen vorm en inhoud wringt. Waar tekstbehandeling voorop staat - 'Onder het Melkwoud' - kan je niet Jan en alleman rond laten rennen. Het woord gaat rond en als de spelers dan ook nog rond gaan, wordt de toeschouwer tureluurs.

Wanneer visie ontbreekt - 'En verder' -, dringt zich ook geen vorm op. Dan ontstaat de behoefte aan levensechte bijzaken als kratten vol groente, krakende deuren en valkuilen in bedden. De spelers moeten daardoor horde gaan lopen en dat leidt onvermijdelijk tot verschijnselen als met de rug naar het publiek teksten spreken; verloren op het podium staan, de armen slap langs het lijf en even die verschrikte uitdrukking op het gezicht van 'wat moet ik nou?'.

Het streven naar dat 'levensechte' leidt ertoe, dat doodgewone handelingen uit het dagelijks leven tot het hoogste goed - in het toneelstuk en alleen daar - wordt verheven. Het wordt ineens problematisch, waar het nooit geweest is. Het leven is een probleem, niet het drinken van een kopje thee. Over dat problematische van het leven gaat goed toneel. En dat kan heel 'leuk' zijn, als het zich maar afspeelt op het niveau van theedrinken.

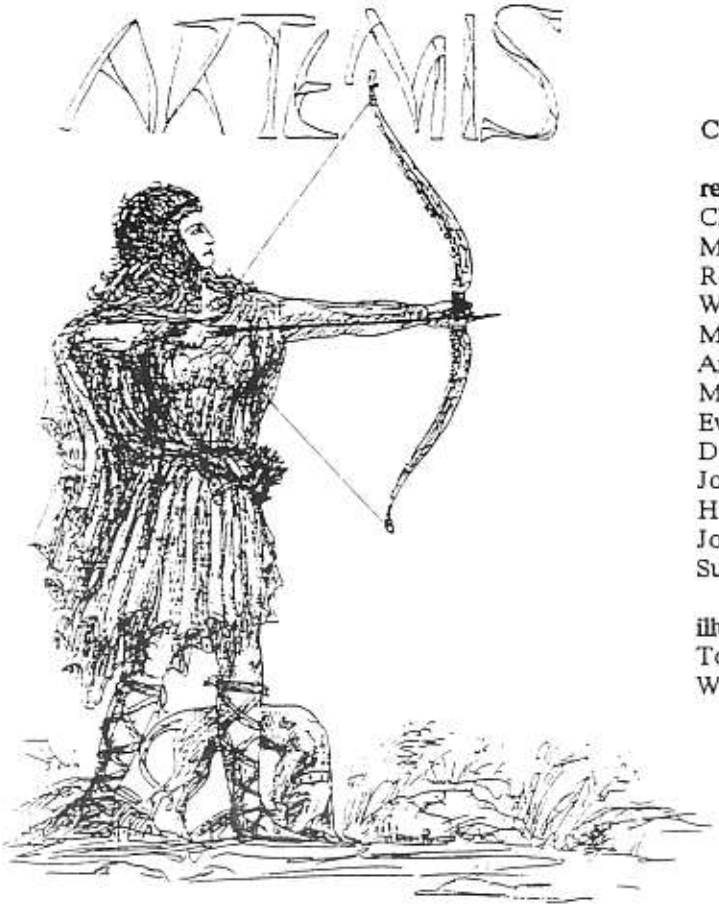

Colophon

redactie
Christien
Melissa
Rolls
Wouter
Mireille
Annick
Marieke
Evelyn
Dieuwke
Johanna
Hester
Joost-Jan
Suzanne

illustraties
Ton
Wouter

Inhoud(je)
Iets Leuks
Nonsens

Visne something leuks faire?
Wel I scio quelque chose pour you.
You vegere your backwerk and you pak a stylo-bille. Apres you screw hem open. En alors jij tie de veer vast. Tout pres er wel ergens lucifers iacent. Push die avec al je power erin.
Vooral not too loin.
So alors they sedent a la spring. Alors they zit vast avec their caputs (quand you doe it bon)
D'abord you get a lucifer-box and tu strike him off. Point l'apparaatje in l'air en les birds die la volant storten downstairs.
Me not sais pas if shooting in your maison wel safe est so fait it buiten.
So pas, you as assez redenen beyond your maison op te verrere.
You begrijp?
Maar look ex dat on het niet voit all droit!

Een avec zijn languages in the war sitting bridge-smurf .....

WvW

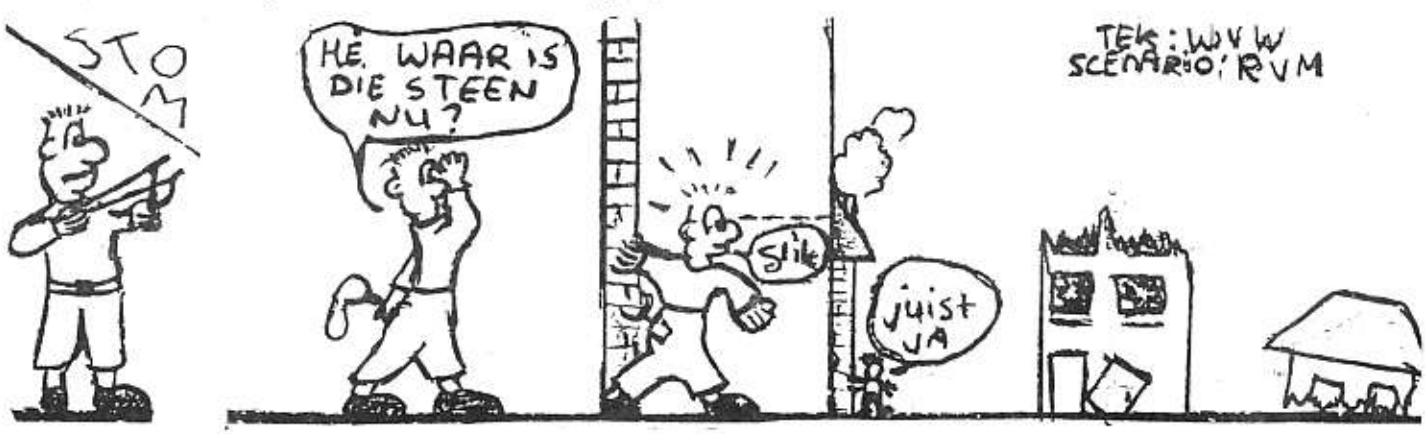

NONSENS

Uit een les van Joosse over onomatopeeën.

Sjok; sjok
fleuwiet
klaboem PLOF
Boem Boem
tuuuuuuuuut !!
plons
holderdebolder
bonk bonk
snurk, snurk, snurk, snurk
Tsjilp....Tok, tok... kukelekuuuu
Riiiiiiiiiiiing !!
Gaap
Baf
Een onomatopeetje.

Theorie van een Nonsensmedewerkertje.

Een leraar met een full-time job doet nix !!!

Een dag heeft 24 uur. Een week heeft 7 dagen. 24*7=168 uren. Van een leraar wordt verwacht dat hij per week zo'n 40 uur werkt. Dat is dus 168-40=128 uren waarin hij nix doet. Een jaar heeft 52 weken. 52*128=6656 uren doet hij nix. Dat zijn 6656/24=278 dagen. Een jaar heeft 365 dagen. 365-278=87 dagen. Herfstvakantie: 9 dagen, kerstvakantie: 10 dagen, paasvakantie: 14 dagen, zomervakantie: 48 dagen, pinksteren: 1 dag, hemelvaart: 1 dag, overige vakantie-dagen: 3 dagen. Dat zijn in totaal 86 dagen. Blijft over 87-86=1 dag. Aangezien een leraar zeker 1 keer per jaar ziek is doet hij dus 0 dagen iets. Conclusie een leraar doet NIX.

Beste Nonsens.
Ik wil even wat over mijn leven kwijt omdat ik vind dat de buitenwereld hoort te weten, hoe ik me mijn jeugd misdragen heb.
Toen ik een jaar of vijf was had ik voor mijn verjaardag een klappertjespistool gekregen. Toen mijn vader lag te slapen liet ik het voor zijn oor knallen. Mijn vader was toen aan 1 oor doof.
Toen ik elf jaar was, zag ik op school dat de juf van de eerste klas bij ons zou komen kijken hoe wij werkten. Toen ze binnen kwam liet ik haar struikelen zodat ze een been brak. Op mijn vijftiende was ik aan de drank en aan de drugs. Op mijn negentiende besloot ik een bank te overvallen voor de arme mensen bij ons in de straat. Maar toen ik met de buit bij hun aan de deur kwam om het te delen bleken ze allemaal hun spaargeld op die bank te hebben. In het wilde weg heb ik ze toen neergeknikkert.
Nu na twaalf jaar ben ik eindelijk bekeerd. Twee jaar in de gevangenis erbij inbegrepen. Ik heb geprobeerd weer op het rechte pad te komen en ben inmiddels gelukkig getrouwd. Ik heb een zoontje van vier jaar. En werk in een bejaardetehuis. Ook ben ik huisman. Ik hoop hiermee de mensen te laten weten, wat voor een ellende ik heb doorstaan.
Veel groetjes van Otto, 31 jaar

Dag lieve Nonsens.

Wat zijn jullie toch behulpzaam geweest in tijden van nood. Toen ik nl. erg depri was en ik De Iris ontving heb ik jullie rubriek met plezier gelezen. Het is alleen jammer dat, zoals jullie eens tegen mij zeiden, er ANDERE STUKJES BIJSTAAN DIE NIET VAN JULLIE ZIJN ! Verder zijn jullie een prima clubje.
Veel groeten van: Mevr. P.I. Cobello
Steengoedlaan 26
Minderdam

DROGISTERIJ
HOLLAND

VOOR DE LEKKERSTE DROP
EN DROGISTERIJ ARTIKELEN

JOHAN DE WITLAAN 13

De Iris tacheia-informatiedienst onderschepte in een van de door haar gecontroleerde communicatiecircuits dit document:

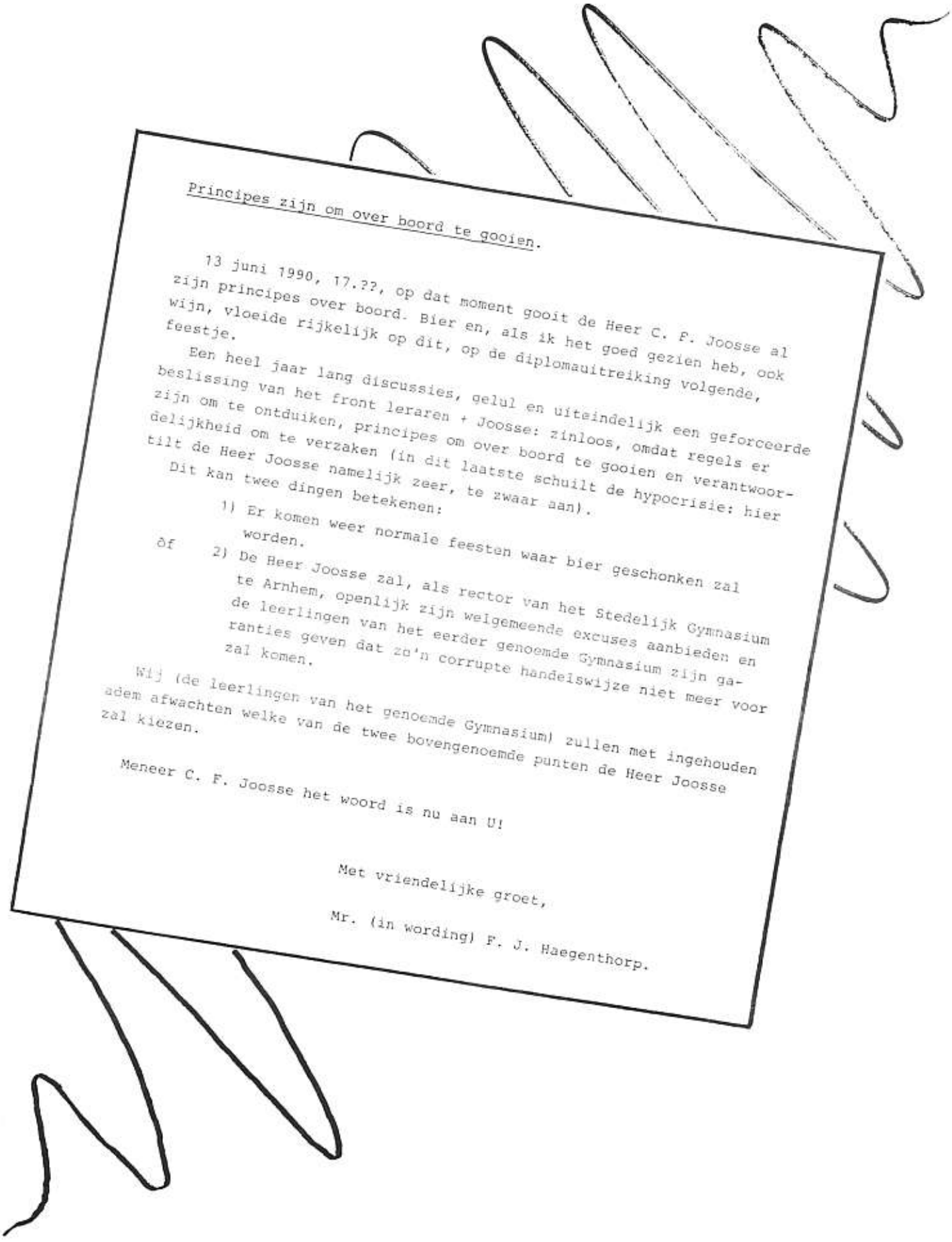

Principes zijn om over boord te gooien.

13 juni 1990, 17.??, op dat moment gooit de Heer C. F. Joosse al zijn principes over boord. Bier en, als ik het goed gezien heb, ook wijn, vloeide rijkelijk op dit, op de diplomauitreiking volgende, feestje.

Een heel jaar lang discussies, gelul en uiteindelijk een geforceerde beslissing van het front leraren + Joosse: zinloos, omdat regels er zijn om te ontduiken, principes om over boord te gooien en verantwoordelijkheid om te verzaken (in dit laatste schuilt de hypocrisie: hier tilt de Heer Joosse namelijk zeer, te zwaar aan).

Dit kan twee dingen betekenen:

1) Er komen weer normale feesten waar bier geschonken zal worden.

óf 2) De Heer Joosse zal, als rector van het Stedelijk Gymnasium te Arnhem, openlijk zijn welgemeende excuses aanbieden en de leerlingen van het eerder genoemde Gymnasium zijn garanties geven dat zo'n corrupte handelswijze niet meer voor zal komen.

Wij (de leerlingen van het genoemde Gymnasium) zullen met ingehouden adem afwachten welke van de twee bovengenoemde punten de Heer Joosse zal kiezen.

Meneer C. F. Joosse het woord is nu aan U!

Met vriendelijke groet,

Mr. (in wording) F. J. Haegenthorp.

De beste rekening voor je eigen geld: *'n Jeugdrekening van de Gelders-Utrechtse Spaarbank*

"Jong geleerd, oud gedaan". De Piek-fijn Spaarrekening, de Piek-fijn Rekening en de Zilvervloot: 3 prima rekeningen, die toewerken naar volwassen, zelfstandig geldbeheer.

gelders-utrechtse spaarbank

Voor al uw bankzaken Gelders-Utrechtse Spaarbank

THEATER VAN HET OOSTEN

Theater van het Oosten speelt voor de laatste maal in Arnhem de voorstelling 'Schrijf me in het zand' van Inez van Dullemen, in de regie van Agaath Witteman.

'Aangrijpende voorstelling over incest' (de Volkskrant)

Te zien in 'Theater aan de Rijn', Rijnstraat 42 te Arnhem, op maandag 28 t/m zaterdag 2 juni om 20.30 uur.

Reserveren: 085–437655

Spelers: Marijke Beversluis, Arthur Boni, Julien Croiset, Eric van der Donk, Yvonne van den Hurk en Rick Nicolet.

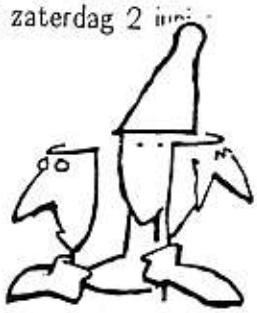

DE FIETSENMAKER

mas van den brink
michiel boulogne

spijkerlaan 15 arnhem 085-435091

KWALITEIT KENT GEEN TIJD

Steenstraat 112
Arnhem tel. 085-42 33 21

SPORTHUIS

O.L.B.

Ruim 70 jaar een begrip
in Arnhem en omgeving.

JUWELIER ARMIGGELT

STEENSTRAAT 31 - 6828 CC ARNHEM
TELEFOON 0 85 - 42 24 36

juwelier
antiquair
taxateur

't Gildehuys

bakkerstraat 67
6811 ek arnhem
telefoon: 085 - 436585

- exclusieve sieraden
- groot en klein zilverwerk
- taxaties
- reparaties
- kristal
- spiegels
- horloges van raymond weil en léonard

ook inkoop

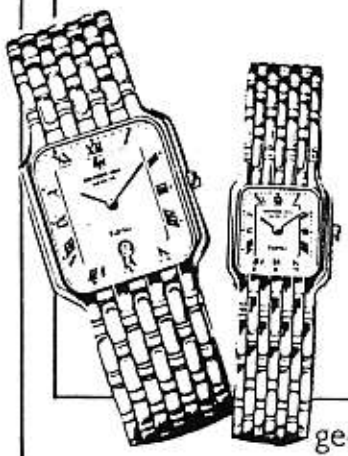

geopend: dagelijks van 10.00 tot 17.30 uur. maandags gesloten.

PC international

Atari 1040 STfm + monitor	1448.-
Atari 1040 STe + monitor	1799.-
Atari Mega ST 1 + monitor	1799.-
Atari Mega ST 2 + monitor	2599.-
Atari Mega File 30	998.-
Atari Mega File 60	1498.-
Atari 3.5" diskdrive	348.-
Atari 5.25" diskdrive	358.-
A-Magic Real-Time Video-Digitizer	398.-
Atari ST Clock Cartridge	98.-
Xtra-RAM met 2MB RAM	698.-
Spat A-4 scanner/copier 200-dpi	998.-

Prijzen zijn incl. BTW en onder voorbehoud.

ATARI specialist

Atari PC3 + monitor	1998.-
Atari ABC + monitor	2698.-
Atari Portfolio + interface	948.-
Star LC-10 9-naalds, 144-cps	499.-
NEC P2 Plus 24-naalds, 192-cps	898.-
HP Deskjet Plus inktjet, 480-cps	2249.-

PC international

Kom vrijblijvend een kijkje nemen in onze showroom aan de rand van het winkelcentrum Presikhaaf

tel:085-641210 fax:085-648636 bbs:085-618380

PC international Gamerslagplein 2 Arnhem